

Φωτογραφία από εκδρομή της Αμπετείου, Β' Γυμνασίου (1958-1959) στο Χελουάν

Η εκδρομή στο Σινά 1961. Μεταφορά με πολυτελές κλιματιζόμενο πούλμαν.

Κ Α Δ Μ Ο Σ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΟΥΛΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521,
www.ambetios.gr , ambetios@ambetios.gr

ΤΕΥΧΟΣ
1/2016

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

Αρχισυντάκτης :

Ευάγγελος Πεζάς, evanpezas@gmail.com

Μέλη :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com

Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com

Δημήτρης Πιερής, dpieris@gmail.com

Σύμβουλος Έκδοσης :

Μαρία Αδαμαντίδου, marouli1@gmail.com

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ :

Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com

Αντώνης Πατρινός, apatrinos@ath.forthnet.gr

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

- Μαρία Αδαμαντίδου, marouli1@gmail.com
- Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com
- Σταύρος Γεωργιάδης, georgiadis.stavros@gmail.com
- Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com
- Λάμπρος Μπενοβίας, vassoula10@yahoo.com
- Λάκης Πεζάς, evanpezas@gmail.com
- Νίκος Νικηταρίδης, nbnikit@gmail.com
- Έφη Χαλκιά-Μαλαχία, evchalkia@ath.forthnet.gr
- Βίλλυ Πολίτη, villy_cairo@yahoo.com
- Ζέφυρος Καυκαλίδης, Zephyr@otenet.gr
- Γιώργος Βαρουφάκης, gvaroufakis@gmail.com
- Ντίνος Σπάρταλης,
- Αργύρης Μοσχίδης, amoschidis@gmail.com
- Αντώνης Πατρινός, apatrinos@ath.forthnet.gr

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- ◆ Duo Λόγια από τον Πρόεδρο, **γράφει ο Νικόλαος Βαδής** 4
- ◆ Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη, **γράφει ο Λάκης Πεζάς** 5
- ◆ Αμπετείου Ιστορία, **γράφει ο Μοσχίδης για Μοσχίδη** 7
- ◆ Το σκίτσο του Κάδμου, **σκιτσάει ο Σταύρος Γεωργιάδης** 8
- ◆ Βιβλία Αμπετειανών 9
- ◆ Αμπετειανοί του εξωτερικού 'EN FAMILLE' Οικογένεια Σ. Φελλά 10
- ◆ Η Ομιλία του δάσκαλου της Αμπετείου Σχολής Ντίνου Σπάρταλη 11
- ◆ Η Σούμπρα της παλιάς εποχής, **γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης** 13
- ◆ Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα, **γράφει ο Λάμπρος Μπενοβίας** 14
- ◆ Αμπετειανοί που μας άφησαν 14
- ◆ Ο Ελληνισμός της Αιγύπτου πριν και μετά τον Μ. Αλέξανδρο, **γράφει ο Γ. Βαρουφάκης** 15
- ◆ Το Ιστορικό Ελληνικό Κέντρο Καΐρου **γράφει η Βίλλυ Πολίτη** 16
- ◆ Η Φιλική Εταιρεία, Ο Μοχάμετ Άλη και οι Έλληνες της Αιγύπτου, **γράφει ο Ζέφυρος Καυκαλίδης** 18
- ◆ Διαδικτυακό μάθημα μεταξύ σχολείων Χαλκίδος/Αμπετείου Καΐρου, **γράφει η Καίτη Μπαραμίλη** 21
- ◆ Ο Χορός του Συλλόγου μας για το 2016 23
- ◆ "Ambetios on my mind" 17 ερωτήσεις στον Γιώργο Χαραλαμπίδη, **γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου** 24
- ◆ Αμπετειανών Δρώμενα : «Η Παρέα της Τετάρτης» , **γράφει ο Αντώνης Πατρινός** 27
- ◆ Ηλιουπολίτισα μητέρα, Αθηναίες κόρες, **γράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία** 28
- ◆ Αιγυπτιώτικος τύπος, **γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου** 29
- ◆ Οι αναγνώστες μας γράφουν 30

Ο ΚΑΔΜΟΣ φέρει μόνο ευτυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν και διανέμεται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή στα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής.

Κάδμος

Δυο Λόγια από τον Πρόεδρο

.....γράφει ο Νικόλαος Βαδής, απόφοιτος 1963

Αν δεν υπήρχε ο Κάδμος, θα έπρεπε να τον είχαμε εφεύρει. Διότι με τα όσα μας παρουσιάζει, εντυπωσιάζει και ενθουσιάζει!.. Μέσα από την ύλη του, μοιράζεται σκέψεις και εμπειρίες, επιδιώκοντας να μνημονεύει πρόσωπα και πράγματα που έκαναν την παροικιακή μας ζωή πιο περιεκτική, πιο εύκολη και ανθρωπίνη. ΟΧΙ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΗ και εξωπραγματική. Τα θέματά του είναι συναρπαστικά και απολαυστικά ΑΠΟΦΕΥΓΟΝΤΑΣ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΙΔΙΑ. Στα φύλλα του διαβάζουμε ό,τι μπορεί και ό,τι αξίζει να αναδειχθεί αβίαστα και φυσικά...

Το γενικό του περιεχόμενο στρέφεται προς το αποδοτικό και όχι το κουραστικό... ανάγνωσμα.

Ο Κάδμος τραβάει μακριά από όσους και όσα σπεκουλάρουν πάνω στα γεγονότα της επικαιρότητας και κάποτε ο ρόλος τους εντός της πραγματικότητας είναι περισσότερο υπονομευτικός παρά εποικοδομητικός, πιστεύοντας ότι τοιουτοτρόπως ανεβαίνει περισσότερο Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥΣ, κατά την προσωπική ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥΣ...

Γι αυτό ο Κάδμος εκδίδεται από εμάς για εμάς και για τον κόσμο που φαίνεται να τον έχει ανάγκη...

Επί ευκαιρία των Χριστουγέννων, ολόψυχα ευχόμαστε να είναι η ζωή μας γεμάτη ωραίες, θετικές και προσβάσιμες επιλογές, μακριά από ακραίες, αρνητικές και αβάσιμες φωνές, μακριά από τους αδικαιολόγητους εξτρεμιστές και τους ανήθικους εγωιστές. Είναι καιρός να αφήσουμε τις αποτρόπαιες ορέξεις και τις νοσηρές ακρότητες και να ζήσουμε με της αγάπης τις προσωπικές ταυτότητες. Είθε ο θεός το 2016 να μας βοηθήσει, ώστε στον κόσμο να επικρατήσει η λογική αποτροπή από καθεστώτα με προβλήματα αποτρόπαια, και είθε να κυριαρχήσει η δικαιοτακτική επιβολή με ειρηνικά τρόπαια!

Μακάρι, το νέο έτος εντός του σύγχρονου πολιτισμού, να είναι ένα έπος ανθρωπισμού, υψώνοντας όλοι μαζί μία σημαία ευκαιρίας, εντός μια καλύτερης κοινωνίας. Μιας κοινωνίας ΠΡΟΟΔΟΥ και ηθικής ΑΝΟΔΟΥ. Μιας ζωής χωρίς ανελέητους πολέμους μισαλλοδοξίας, χωρίς την μανία του μένους της τρομοκρατίας. Χωρίς ομαδικές σφαγές και εκτελέσεις φρικιαστικές που θυμίζουν εποχές κυνικές. Ας ζήσουμε του κόσμου τις χαρές, με ευφρόσυνα μηνύματα χωρίς αιματηρά χτυπήματα....

Θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε τον σώφρονα αρχισυντάκτη του περιοδικού μας Ευάγγελο Πεζά και όλα τα συνετά μέλη της συντακτικής επιτροπής για τις άοκνες προσπάθειες που καταβάλλουν ώστε η έκδοση του Κάδμου να καθίσταται συνεχώς αρτιότερη και αναγκαϊότερη για το αναγνωστικό μας επίλεκτο κοινό. Επίσης ευχαριστούμε όσους με οιονδήποτε τρόπο συμμετέχουν έμπρακτα ή συνδράμουν θετικά για την καλύτερη παρουσίαση του παραδοσιακού περιοδικού μας, που με τόση εκτίμηση και ανεπιτήδευτη αγάπη έχουν αληθινά αγκαλιάσει όλοι οι πανταχού Αμπετειανοί της υφής. Και είναι αυτή η αγάπη που μας δίνει τόλμη, αρετή και θάρρος, αλλά και ανεξάντλητη δύναμη να συνεχίσουμε....

Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη

.....γράφει ο Λάκης Πεζάς

Αγαπητοί μου φίλοι, αναγνώστες του **Κάδμου**,

Όλη η συντακτική επιτροπή του **Κάδμου** σας εύχεται ένα υγιές, χαρούμενο και τυχερό νέο έτος και ελπίζουμε να σας δούμε στον ετήσιο χορό και το κόψιμο της πίτας του Συλλόγου μας στις 15 Ιανουαρίου.

Το τεύχος αυτό του **Κάδμου** είναι ένα έργο αγάπης και σκληρής δουλειάς **ΟΛΗΣ** της συντακτικής επιτροπής και των συνεργατών του, με σκοπό, όπως πάντα, να σας ενημερώσει, διασκεδάσει, προβληματίσει και να σας θυμίσει τα ωραία παλιά χρόνια του Καΐρου, της Αμπετείου και της δεύτερης μας πατρίδας, της Αιγύπτου.

Ο **Κάδμος** αυτός ήταν ένα δύσκολο τεύχος : από μια πληθώρα και άκρως ενδιαφέρουσας ύλης έπρεπε τελικά να επιλέξουμε αυτή που ο όγκος της δεν θα δημιουργούσε πρόβλημα στον υπολογιστή σας και συνάμα να κρατήσει ζωντανό το ενδιαφέρον σας στο περιοδικό, από την πρώτη μέχρι και την τελευταία του σελίδα για να το ευχαριστηθείτε, το συζητήσετε και να το κοινοποιήσετε περήφανα στους φίλους σας, στα παιδιά σας και στα εγγόνια σας.

Νομίζω ότι τα καταφέραμε αλλά εσείς θα μας πείτε το ναι ή το όχι.

Επιτρέψτε μου λοιπόν, με λίγα λόγια, να σας παρουσιάσω τον Κάδμο του Ιανουαρίου 2016.

Μία από τις φωτογραφίες σ' αυτό το τεύχος είναι από το προσωπικό μου αρχείο, το άλμπουμ της Αμπετείου. Μία αξέχαστη εκδρομή στο Χελουάν. Καλοί φίλοι και συμμαθητές και ελπίζω, αν είσατε και εσείς το '58 και '59 στην Αμπέττειο, να βρείτε τον εαυτό σας σ' αυτήν την φωτογραφία. Ναι, ξέρω, μας λείπουν πολλοί από τους φίλους μας που έφυγαν νωρίς. "C'est la vie mes amis". Εμείς να είμαστε καλά και να τους θυμόμαστε.

Ο εκδότης μας και πρόεδρος του Συλλόγου μας, ο **Νικόλας ο Βαδής**, μας έστειλε από το Κάιρο, τον χαιρετισμό του και τον ευχαριστώ για τα καλά του λόγια. Με αποκαλεί "σώφρονα αρχισυντάκτη" και, να σας πω την αλήθεια, σώφρονα δεν με έχει πει κανείς στην ζωή μου. Με έχουν πει πολλά άλλα επίθετα, αλλά σώφρονα ποτέ. Το έδειξα στην μαμά μου και της είπα ότι ο Βαδής με είπε σώφρονα. Με κοίταξε καλά, καλά, χαμογέλασε και είπε, "Δεν πρέπει να σε ξέρει πολύ καλά;" Παρά τα 90 και χρόνια της, το χιούμορ της δεν το έχασε ακόμα!

Ο φίλος Ηλιουπολίτης, και ένα από τα καλλίτερα παιδιά του Καΐρου, ο **Αργύρης Μοσχίδης** γράφει λίγα λόγια για τον παππού του, τον Αργύρη Μοσχίδη Senior. Λίγα λόγια, μια φωτογραφία φτάνουν για να μας θυμίσουν από πού προέρχεται το ήθος, η ευγένεια, ο πολιτισμός, η αρχοντιά αυτής της εξαιρετης Αιγυπτιώτικης οικογένειας.

Από την πρώτη μέρα που ανέλαβα τα καθήκοντά μου στον Κάδμο ψάχναμε, όλοι, για έναν σκιτσογράφο. Τα σκίτσα του **Λαζαρίδη** ήταν ένα μεγάλο μέρος του περιοδικού και δεν μπορούσε να βγει Κάδμος χωρίς σκίτσο. Μικρός στην Μελαχροίνειο με τον φίλο μου, τον **Βάνο Πάσσαρη**, είχαμε ετοιμάσει ένα τετρασέλιδο πρόχειρο περιοδικό για το σχολείο, ο Βάνος έκανε τα σκίτσα και εγώ έγραφα. Ήθελα να ξεκινήσω έναν τοπικό **Κάδμο για την Ηλιούπολη**. Το πήγαμε στον γυμνασιάρχη, τον κ. Πλάντζο και εκείνος το απέρριψε μονομιάς. Λυπήθηκα περισσότερο για τον Βάνο, τα σκίτσα του ήταν καταπληκτικά. Πενήντα πέντε χρόνια μετά, πρότεινα στον Βάνο να ξαναρχίσει να σκίτσάρει, για τον Κάδμο αυτή την φορά, δηλαδή **BIG TIME**, αλλά δεν δέχτηκε. Κρίμα.

Φίλοι μου, είναι ιδιαίτερη χαρά μου να σας παρουσιάσω τον νέο μας συνεργάτη, έναν καταξιωμένο Αθηναίο διαφημιστή και καλλιτέχνη, τον **Σταύρο Γεωργιάδη** που, από αυτό το τεύχος, αναλαμβάνει χρέη επίσημου σκιτσογράφου στον Κάδμο. Τον Σταύρο γνώρισα από τον φίλο μου και συμμαθητή **Ίωνα Μπελένη**, τον οποίον και υπερευχαριστώ. Περισσότερα για τον Σταύρο στην σελίδα του.

Τρία βιβλία Αμπετειανών σας παρουσιάζει ο Κάδμος σ' αυτό το τεύχος του για να μην ξεχνάμε και τα «δικά μας παιδιά!» . Η στήλη "Αμπετειανοί στο εξωτερικό "en famille" παρουσιάζει τον γιο του αγαπητού σε όλους τους **Καϊρινούς** της εποχής μας Ζήνωνα, τον **Στέλιο Φελλά** από το Βανκούβερ του μακρινού Καναδά.

Οι πολλοί φίλοι μας από την "**Σούμπρα Ομ Ελ Ντούνια**" ελπίζω να ευχαριστηθούν με το άρθρο του τακτικού μας συνεργάτη **Νικόλα Νικηταρίδη**, αν και η Σούμπρα που περιγράφει ο Νικόλας ήταν πολύ πριν την εποχή τους.

Είχα την τύχη τον Νοέμβριο να παρευρεθώ σε μία εκδήλωση στον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών που διοργάνωσε ο αδελφός **Σύλλογος Ελλήνων Καΐρου** για να τιμήσει τον καθηγητή της Αμπετείου **Ντίνο Σπάρταλη**. Ήταν μια άρτια οργανωμένη εκδήλωση, συγχαρητήρια στον Μιχάλη Μπίσκο, με μια συγκινητική ομιλία του κ. Σπάρταλη. Θα την διαβάσετε εδώ, όπως ελέχθη και ειλικρινά λυπάμαι που δεν ήμουν στην Αμπέτειο όταν ήταν εκεί ένας τέτοιος καταπληκτικός δάσκαλος. Η στήλη της Αμπετείου Σήμερα είναι και πάλι μαζί μας με τις αναμνήσεις του καθηγητή κ. Λάμπρου Μπενοβία. Ο **Αντώνης Πατρινός** μας παρουσιάζει ένα ιστορικό αφήγημα για την, θεσμική πλέον, παρέα της Τετάρτης με φωτογραφίες τις πενταετίας από το 2010.

Αν ήσασταν μαζί μας στις διάφορες εκδηλώσεις του Συλλόγου μας θα είχατε γνωρίσει τον απόφοιτο της Αμπετείου του 1943, τον Δόκτορα, καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών, κύριο **Γεώργιο Βαρουφάκη**. Έρχεται μαζί μας στις εκδρομές, στα θέατρα και έχουμε γίνει πάρα πολύ καλοί φίλοι.

Όταν γνωριστήκαμε στην αρχή, τον ρώτησα πώς θέλει να τον αποκαλώ: δόκτωρ, κύριε καθηγητά, κύριε Βαρουφάκη; Μου απάντησε: **"Να με λες Γιώργο"**. Ο Γιώργος, λοιπόν, γράφει στο τεύχος αυτό, για τον Ελληνισμό στην Αίγυπτο πριν και μετά τον Μέγα Αλέξανδρο. Το άρθρο του, όπως και ο άνθρωπος, όταν τον γνωρίσετε, θα σας συναρπάσει. Ένας πραγματικός κύριος, με όλη τη σημασία της λέξης. Εγώ πάντως τον πειράζω πού και πού και τον φωνάζω **"Αμπού Γιάνη"**...ναι με ένα Ν!

Η τακτική μας, πλέον, συνεργάτης **Βίλλυ Πολίτη** έχει γράψει ένα βιβλίο για το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου και για τον Κάδμο έγραψε ένα πλήρες ιστορικό, που θα ολοκληρωθεί το επόμενο τεύχος. Ο νέος μας συνεργάτης, ο διακεκριμένος φιλόλογος, ιστορικός και απόφοιτος της Αμπετείου, **Ζέφυρος Καυκαλίδης** γράφει για την Φιλική Εταιρία, τον Μοχάμεντ Άλι και τους Έλληνες της Αιγύπτου και αποδεικνύει για άλλη μια φορά τι αξιόλογους μαθητές έβγαλε αυτή η ιστορική ελληνική σχολή του Καΐρου. Το άρθρο του θα συνεχιστεί και στα δύο επόμενα τεύχη του Κάδμου. Η δικιά μας **Μαρία Αδαμαντίδου** ξεκινά από αυτό το τεύχος την στήλη της **"Ambetios on my mind"** με 17 ερωτήσεις στον Αμπετεϊανό **Γιώργο Χαραλαμπίδη**, τον επίσημο μεταφραστή αραβικής του Υπουργείου Εξωτερικών, της Ελλάδος. Η Μαρία μόλις γύρισε από το Κάιρο όπου συμμετείχε σε μία ημερίδα για τον Παοικιακό Τύπο της Αιγύπτου και πρόλαβε να μας ετοιμάσει ένα σύντομο σχετικό ρεπορτάζ.

Η **Έφη Χαλκιά** επιστρέφει στον Κάδμο, στην στήλη Αιγυπτιώτες γονείς, Αθηναίες κόρες, και μας διηγείται τι από το δικό της μεγάλωμα στην ωραία Ηλιούπολη μετέφερε στις δύο κόρες της, μεταφέρει τώρα, μαζί τους, στα τρία της εγγόνια και αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι **"she's not just another pretty Heliopolis face!"**.

Κόψαμε, με λύπη, λόγω πληθώρας ύλης, τους παραδοσιακούς χορούς της Καΐτης και την στήλη της Μονής Σινά που θα επανέλθουν πάλι στο επόμενό μας τεύχος. Υγεία νά χουμε και την αγάπη σας.

Καλή Χρονιά φίλοι μου, σας ευχόμαστε **όλα σας τα όνειρα** να γίνουν πραγματικότητα το 2016.

Αμπετείου Ιστορία

Αργύριος Μοσχίδης

Διευθυντής Αμπετείου Σχολής Καΐρου, 1908-1912

.....γράφει ο εγγονός του Αργύρης Μοσχίδης

Ο Μοσχίδης με μαθητές του στην Αμπετείου Σχολή Καΐρου, το 1910.

- Ο Αργύριος Μοσχίδης γεννήθηκε στη Λήμνο το 1865.
- Αποφοιτά από την Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης το 1890.
- Σπουδάζει στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (1890-94).
- Διευθυντής στην Αναξαγόρειο Σχολή Βουρλών (1895-99).
- Σπουδάζει παιδαγωγικά στη Γερμανία (1899-1901).
- Διευθυντής στο Γυμνάσιο Κυδωνιών (Αϊβαλί) (1901-05).
- Καθηγητής στο Αβερύφειο Γυμνάσιο Αλεξανδρείας, μετά από πρόσκληση του Διευθυντή Γεωργ. Παλαιολόγου, παλιού καθηγητή του Μοσχίδη στην Ευαγγελική Σχολή (1905-07).
- Διευθυντής της Αμπετείου Σχολής μετά από πρόσκληση του προέδρου της Αμπετείου, Αρχιεπισκόπου Σιναίου Πορφυρίου Β', λόγω ξαφνικού θανάτου του διευθυντού Γ. Μπουκουβάλα (1908-12).
- Πέθανε τον Απρίλιο 1912 στο Αχιλλοπούλειο Νοσοκομείο Καΐρου από περιτονίτιδα μετά από ατυχείς ιατρικές συμπτώσεις.

- Γιος του Αργυρίου Μοσχίδη ήταν ο Αλέξανδρος Μοσχίδης

καθηγητής της Αμπετείου (1930-65).

Ο Αργύρης γεννήθηκε στην Ηλιούπολη το 1942, φοίτησε πρώτα στην Μελαχροίνειο Σχολή και μετά στην Αμπέτειο, από όπου αποφοίτησε από το Πρακτικό το 1959. Σπούδασε Ηλεκτρολόγος Μηχανικός στο Πολυτεχνείο του ΑIN SHAMS στην ABASSIA. Αναχώρησε από την Αίγυπτο οικογενειακά το 1966. Εργάστηκε σε τεχνικές εταιρείες στην Ελλάδα, Σαουδική Αραβία, Λιβύη και τα τελευταία χρόνια στο ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ μέχρι το 2007 όταν και συνταξιοδοτήθηκε. Είναι παντρεμένος με τρεις κόρες και έχει πέντε εγγόνια.

Έχει χαραγμένο στη μνήμη σου κάποιο περιστατικό από τα μαθητικά σου χρόνια στην Αμπέτειο; κάποια εμπειρία από την ζωή σου στην Αίγυπτο; κάτι που σε συγκίνησε από την ωραία εκείνη εποχή και δεν μπορείς να ξεχάσεις; Μην αφήσεις τον χρόνο να το σθήσει! Μοιράσου το με πολλούς άλλους που διψάνε να το διαβάσουν. Γράψε το!

και στείλε το στην συντακτική επιτροπή του Κάδμου. Τα υπόλοιπα θα τα φροντίσουμε εμείς.

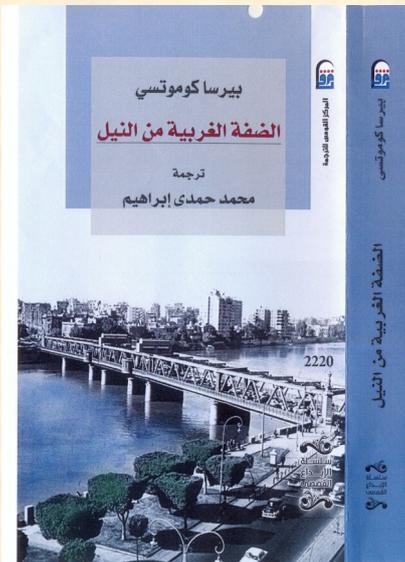
Το Σκίτσο του Κάδμου

Ο ΚΑΔΜΟΣ που ... πάει παντού.
...σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης

Ο Σταύρος Γεωργιάδης γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Γραφικές Τέχνες στην Σχολή Δοξιάδη. Εργάστηκε σε διαφημιστικές εταιρείες στην Αθήνα και σε στούντιο Κινουμένων Σχεδίων στο Λονδίνο. Γνωρίζει και αγαπάει τους Αιγυπτιώτες και από το σημερινό τεύχος είναι ο επίσημος σκιτσογράφος του Κάδμου.

Βιβλία Αμπετειανών

ΔΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ της Πέραςας Κουμούτση

Μεταφρασμένο στα Αραβικά.

Η υπόθεση του έργου τοποθετείται στο 1952, τη χρονιά που συνέβησαν κοσμοϊστορικά γεγονότα για την Αίγυπτο: η εξέγερση του αιγυπτιακού λαού ενάντια στην αγγλοκρατία, που κατέληξε στην εκθρόνιση του βασιλιά και στην ανάληψη της εξουσίας από τον Γκαμάλ Άμπντελ Νάσερ. Στο τέλος του βιβλίου της η ιστορία εκτείνεται σε δυο ακόμη χρόνους: το 1956, τη χρονιά της εθνικοποίησης της διώρυγας του Σουέζ και τον αραβοϊσραηλινό πόλεμο, και σε ένα πρόσφατο χρόνο, που μένει απροσδιόριστος χρονολογικά αλλά παραπέμπει στο σήμερα.

Από κριτικές για το βιβλίο... στο βιβλίο της "Δυτικά του Νείλου" ως αναγνώστης σταμάτησα εντυπωσιασμένος από τον ομολογουμένως χαρισματικό τρόπο που έχει να περνάει το ιστορικό φόντο στον πυρήνα των γεγονότων, να το συνδέει με

τα τρέχοντα και να το ενσωματώνει τόσο στην πλάγια όσο και στην άμεση αφήγηση, στις σκέψεις των προσώπων, στις καθημερινές τους κουβέντες ή στους διαλόγους τους. Άλλοτε με δωρική απλότητα και άλλοτε με λυρική διάθεση που ποτέ ωστόσο δεν γίνεται αφαιρετική και ποτέ δεν απομακρύνεται από τα καθέκαστα της αφήγησης. Κάτι που μάλλον οφείλεται στην εργασία που προηγήθηκε της συγγραφής του βιβλίου...

Μισές Αγάπες

Στο εξωτικό Κάιρο, παραμονές Χριστουγέννων, στο πάρτι των Ελλήνων φοιτητών, ο Αλφρέντο θα ξανασυναντίσει τον παιδικό του έρωτα, τη Μυρτώ. Τη Μυρτώ που συναντούσε κάθε καλοκαίρι στη Μααμούρα και έπαιζαν ανέμελα, χωρίς να λογαριάζει κανείς τους τα παιχνίδια της ζωής και της τύχης· αυτά που θα ταλαιπωρήσουν για πολύ τη σχέση τους και θα αναγκάσουν την αγάπη τους να δώσει μάχη. Την ίδια εποχή, στα ίδια μέρη, μια άλλη ιστορία ξετυλίγεται. Η Σούζη, χορεύτρια, και ο Ουαλάα, ένας φτωχός ηλεκτρολόγος, θα ενώσουν τις διαδρομές τους, μεθυσμένοι από τη γεύση του εύκολου χρήματος. Όταν οι δυο ιστορίες μπλεχτούν, η ροή των πραγμάτων θα αλλάξει αναπάντεχα.

Σκόρπιες σκέψεις, ερωτηματικά, μισές αγάπες, πικρές αλήθειες ενώνονται με πρόσωπα, έρωτες, έντονα συναισθήματα, πόνο και δράση, και διανθίζουν σκηνές της καθημερινότητας, άλλοτε αστείες και άλλοτε συγκινητικές, διατηρώντας αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Δημήτρης Βαζελάκης

Εκδοτικός Οίκος Α. Α. ΑΙΓΩΝΗ

http://www.livianis.gr

Δημήτρης Βαζελάκης

Μισές Αγάπες

Εκδοτικός Οίκος Α. Α. ΑΙΓΩΝΗ

«Ένα βράδυ, έτσι όπως έρχονται τέτοιες ώρες το όνειρο, μου 'ρθε να γράψω ένα παραμύθι για έναν έρωτα κοσμικό. Είναι ομορφότερο να είσαι κίτρι-παρζένιο, φοβηθικά την ίδια την αγάπη και το κομμάτι της. Αναρωτήθηκα αν γίνεται να υπάρξει αθήκερη. "Στην σκοπή μου", σκέφτηκα, "πρέπει να δώσει μάχη με όλα τα αήλια". Σάστια. Σύντησση αναστοιχισμένη. "Δε φτάνει ένα παραμύθι... Θα 'ναι λειψό. Θα σφύξει δύο εγκώ, κι ως παραμύθι μου οι αγάπες».

ΜΙΣΕΣ ΑΓΑΠΕΣ του Δημήτρη Βαζελάκη

Στο εξωτικό Κάιρο, παραμονές Χριστουγέννων, στο πάρτι των Ελλήνων φοιτητών, ο Αλφρέντο θα ξανασυναντίσει τον παιδικό του έρωτα, τη Μυρτώ. Τη Μυρτώ που συναντούσε κάθε καλοκαίρι στη Μααμούρα και έπαιζαν ανέμελα, χωρίς να λογαριάζει κανείς τους τα παιχνίδια της ζωής και της τύχης· αυτά που θα ταλαιπωρήσουν για πολύ τη σχέση τους και θα αναγκάσουν την αγάπη τους να δώσει μάχη. Την ίδια εποχή, στα ίδια μέρη, μια άλλη ιστορία ξετυλίγεται. Η Σούζη, χορεύτρια, και ο Ουαλάα, ένας φτωχός ηλεκτρολόγος, θα ενώσουν τις διαδρομές τους, μεθυσμένοι από τη γεύση του εύκολου χρήματος. Όταν οι δυο ιστορίες μπλεχτούν, η ροή των πραγμάτων θα αλλάξει αναπάντεχα. Σκόρπιες σκέψεις, ερωτηματικά, μισές αγάπες, πικρές αλήθειες ενώνονται με πρόσωπα, έρωτες, έντονα συναισθήματα, πόνο και δράση, και διανθίζουν σκηνές της καθημερινότητας, άλλοτε αστείες και άλλοτε συγκινητικές, διατηρώντας αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Ο Δάσκαλος της Αμπετείου Ντίνος Σπάρταλης : ομιλία σε μία ειδική τιμητική εκδήλωση του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΪΡΟΥ

Γεια σας,

Χαίρομαι που σας βλέπω όλους μαζί.

Για άλλη μια φορά, εγώ στην έδρα κι εσείς κάτω στις θέσεις σας. Για μια άλλη φορά νοιώθω δάσκαλος. Αυτά που θ' ακούσετε από μένα, δεν έχουν να κάνουν μ' άλλο ένα δασκαλίστικο μάθημα. Θα είναι μια σύντομη αφήγηση μερικών στιγμιότυπων όπως τα έζησα και με σημάδεψαν. Θ' αρχίσω μ' ένα ίσως γνωστό ανέκδοτο, γιατί θέλω να σας προϊδεάσω και συνάμα να σας προστατέψω.

Ανέκδοτο.

Ρώτησα κάποτε ένα ομιλητή αν τον ενοχλεί, όταν ενώ εκείνος είναι στο βήμα και ομιλεί να βλέπει άτομα από το ακροατήριο του να συμβουλευονται κάθε τόσο το ρολόι τους. Όχι μου απάντησε. Ενοχλούμαι όμως όταν τους βλέπω, ενώ ομιλώ, να βάζουν το ρολόι στ' αυτί τους, για να βεβαιωθούν ότι λειτουργεί, γιατί βαρέθηκαν και δεν περνά η ώρα.

Ευχαριστίες.

Πολλά ευχαριστώ στους συντελεστές της σημερινής τιμητικής για μένα εκδήλωσης. Η πρωτοβουλία τους αυτή με συγκινεί αφάνταστα. Πολλά ευχαριστώ σ' όλα τα αγαπητά μου πρόσωπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Ελλήνων Καΐρου που μ' επικεφαλής τον πρόεδρο Μιχάλη Μπίσκο επιτελούν αθόρυβα αξιόλογο έργο. Είναι για μένα μία βαθιά συναισθηματικά φορτισμένη στιγμή, που σίγουρα θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένη μέσα μου και που θα την αναπολώ συχνά, όταν ο γερασμένος πια λογισμός και νους μου θ' ανατρέχει και θα ταξιδεύει στα παλιά. Ευχαριστώ όλους τους μαθητές και μαθήτρίες μου, παρόντες και απόντες που μου χάρισαν την ανεπανάληπτη ευκαιρία να είναι πρώτιστα μαθητές μου και τώρα πια φίλοι μου. Ευχαριστώ και όλους εσάς που με τιμήσατε με την παρουσία σας, παρ' όλο που δεν υπήρξατε αλλά θα μπορούσατε να είστε εν δυνάμει μαθητές μου. Σας ευχαριστώ.

Προβληματισμός.

Τότε παλιά, πολύ παλιά, πριν από σαράντα τόσα χρόνια, σε μια επίσκεψή μου σ' ένα παιδίατρο στο Κάιρο, Safwat Etian τον λέγανε, μου εκμυστηρεύτηκε ότι το όνειρό του ήταν να γίνει δάσκαλος, αλλά δε το ήθελε ο πατέρας του, πείθοντάς τον ότι αν θα γίνει δάσκαλος θα είναι σαν μία γέφυρα, που θα περνούν από πάνω της όλοι οι μαθητές του και θα πηγαίνουν στην αντίπερα όχθη με καλύτερες προοπτικές στη ζωή τους, ενώ εκείνος θα παρέμενε εσαεί στάσιμος δάσκαλος. Ήμουν ήδη δάσκαλος και πατέρας. Αναλογίστηκα αυτή την άποψη. Την πολυσυζητήσα με τον εαυτό μου. Στο τέλος την απέρριψα ασυζητητί.

Μου άρεσε η ιδέα να είμαι ένα απειροελάχιστο πετραδάκι αυτής της μεγάλης γέφυρας. Θα ήξερα ότι παράγω έργο ανθρωπιστικό και αποστολής. Θα ασκούσα λειτουργήματα κι όχι επάγγελμα. Η ικανοποίηση που θα αισθανόμουν και αισθάνομαι ακόμα, βλέποντας αυτούς που πέρασαν από τη γέφυρα, μέρος της οποίας ήμουν κι εγώ, να γίνονται επιτυχημένοι πολίτες με ικανοποιούσε απόλυτα. Επιτυχημένους δε θεωρώ μόνο τους επαγγελματικά καταξιωμένους στην κοινωνία, αλλά και τους επιτυχημένους στη ζωή ανθρώπους. Άτομα με ήθος, με συμπόνια, με αγάπη, με την ανθρωπιά και καλούς οικογενειάρχες. Και τέτοιους και πολύ καλύτερους ακόμα μαθητές μου καμαρώνω και σήμερα. Πετραδάκι αυτής της ιδεατής γέφυρας εξακολουθώ να είμαι και σήμερα έστω και άνεργος.

Αυτή τη στιγμή προσπαθούν να τη διαβούν τα τρία αγαπημένα μου εγγονάκια, ο Κωνσταντίνος, η Κατερίνα κι ο Βασίλης, με την ελπίδα που τρέφω μέσα μου, πως όταν φθάσουν απέναντι θα μας δώσουν την υπόσχεση που έδιναν οι νέοι της αρχαίας Σπάρτης, παππού και γιαγιά "άμες δε γ' εσόμεθα πολλών κάρρονες" εμείς θα γίνουμε πολύ καλύτεροι από σας γιαγιά και παππού. Κι εμείς θα τους ακούσουμε με χαρά, όπου κι αν είμαστε τότε.

Διαπίστωση.

Τότε, κάποτε παλιά πάλι, σε μία αναχώρησή μας από το Κάιρο για την Αθήνα με αεροπλάνο, στο τελωνείο ένας ευσυνείδητος τελώνης πάσχιζε να ελέγξει τις πολλές αποσκευές μας. Μετά τον πρώτο έλεγχο μ' ερωτά αδιά-

φορα τάχα τι δουλειά κάνω. Δάσκαλος του απαντώ. Τότε αλλάζει το ύφος του, συνοφρυώνει το πρόσωπο του, μισοκλείνει τα μάτια του και σχεδόν με οίκτο μου λέει "μουντάρες γιάλα-γιάλα" φύγετε είστε εντάξει.

Έκπληκτος τον ρωτώ γιατί αυτή η απότομη αλλαγή της συμπεριφοράς του. Επί λέξει μου απαντά "εσείς οι δάσκαλοι είστε τόσο αφελείς κι άσχετοι, που δεν είστε ικανοί ούτε και λαθρεμπόριο να κάνετε. Προσγειώθηκα απότομα με τα λόγια του αυτά, πριν ακόμα απογειωθεί το αεροπλάνο μας. Κατά τη διάρκεια της πτήσης προς την Αθήνα σκεπτόμουνα μισοχαμογελώντας τα λόγια του τελώνη. Δεν άργησα να θυμηθώ ότι στην Αίγυπτο όπου στα δικαστήρια ισχύει το οθωμανικό δίκαιο, δεν επιτρέπεται στους δασκάλους ύστερα από ορισμένα χρόνια υπηρεσίας, να παρίστανται ως μάρτυρες σε δίκη, γιατί θεωρούνται αναξιόπιστοι στη διάκριση του πραγματικού από το φανταστικό, του γεγονότος. Μονολογούσα σιωπηλά μέσα στο αεροπλάνο οπότε χαμογέλασα συγκαταβατικά με τον εαυτό μου, γιατί τότε συνειρμικά θυμήθηκα το ελληνικότατο, τροποποιημένο βέβαια "Ουδείς μωρότερος των γιατρών αν δεν υπήρχαν οι δάσκαλοι". Αφού το λένε και οι Έλληνες, σκέφτηκα έτσι θα είναι. Αυτοί οι Έλληνες όλα τα ξέρουν.

Ηθική Ικανοποίηση.

Δε θα πλέξω το εγκώμιο για το ρόλο του δασκάλου. Δε μου ταιριάζει. Άνθρωπος είναι κι αυτός με οράματα, με αδυναμίες, με λάθη, με χαρές κι απογοητεύσεις, με προβλήματα και πολλά άλλα. Η ικανοποίηση που αισθάνεται για το έργο του είναι περισσότερο ηθική και όχι υλική. Κι αυτή η ηθική ικανοποίηση δε μετριέται με τίποτα πρόσκαιρο υλικό απόκτημα, ούτε ανταλλάσσεται με ψευδο-υποσχέσεις, ψευτο-ευχαριστώ. Πολλές τέτοιες ηθικές ικανοποιήσεις δοκίμασα και αισθάνθηκα στη ζωή μου. Δε μπορώ να τις περιγράψω όλες. Θα ήταν και κουραστικό και εγωιστικό. Θ' αναφερθώ όμως σε μία, που είναι βαθιά χαραγμένη μέσα μου. Μία μαθήτριά μου, που είχα να τη δω χρόνια και είχα χάσει τα ίχνη της, παντρευόταν. Με θυμήθηκε, μ' έψαξε, με βρήκε και με κάλεσε στο γάμο της. Συναντηθήκαμε εκεί. Με πλησίασε με το σύζυγό της και με σύστησε λέγοντάς του "Ηδη έχεις γνωρίσει αυτούς στους οποίους οφείλω το ζην μου". Τώρα θα σου γνωρίσω και το δάσκαλό μου, που χρωστώ το "εு ζην".

Ήταν ομολογουμένως πολύ συγκινητικό κι αυθόρμητο. Ήταν και πολύ υπερβολικό όμως. Κι ας μην ήμουνα μόνο εγώ ο άξιος συντελεστής του "εу ζην" της. Σ' ευχαριστώ. Δεν μπορώ επίσης να μην αναφέρω τις προσφωνήσεις σας "δάσκαλέ μου" δε σε ξεχνούμε" "σου χρωστάμε πολλά ". Σας ευχαριστώ.

Παιδικές αφέλειες.

Πολλές φορές αναλογίζομαι και γελώ με τις παιδικές αφέλειες των μαθητών μου. Δεν ξεχνώ την απάντηση μαθητή μου που όταν τον ρώτησα γιατί δεν ήλθε χθες σχολείο, μου απάντησε ότι ήταν πολύ άρρωστος. "Είχα πυρετό κύριε" μου λέει. "Πολύ πυρετό, είχα 50 πυρετό" πιστεύοντας ότι όσο πιο ψηλός ήταν ο πυρετός του, τόσο σοβαρότερη θα ήταν η αρρώστια του και η δικαιολογία για την απουσία του μεγαλύτερη. Ούτε το άλλο περιστατικό ξεχνώ, που ενώ είχα συστήσει στους μαθητές μου να είναι στο κρεβάτι στις 9, εκείνος δεν πήγαινε νωρίτερα αν και νόσταζε από τις 8, γιατί θεωρούσε υποχρεωτικό το 9. Ήρθε η μητέρα του στο σχολείο να με παρακαλέσει το 9 να το κάνω οκτώ, για να μπορεί να κοιμάται νωρίτερα ο γιος της. Τι να πω για τους άλλους εύθικτους μαθητές μου, που σε άδικες γι αυτούς παρατηρήσεις μου, με απειλούσαν κλαίγοντας, ότι θα το πουν στον πατέρα τους για να μου δείξει. Παιδικές αφέλειες απείρου κάλλους που προκαλούν γέλια.

Αυτοσαρκασμός .

Θα τελειώσω όπως άρχισα μ' ένα ανέκδοτο για να σατιρίσουμε τον εαυτό μας εμείς οι δάσκαλοι. Καμαρώστε την αστοχία, την άγνοια και την αδεξιότητα κάποιου άγνωστου δάσκαλου. Σε μια επιθεώρηση σ' ένα δημοτικό σχολείο, ο επιθεωρητής ρωτά κάποιον μαθητή να του πει, αν ξέρει ποιος έκλεψε τα μήλα των Εσπερίδων. Αμήχανος κι έκπληκτος ο μαθητής αρνείται ότι είναι εκείνος ο κλέφτης κι αρχίζει να κλαίει. Επεμβαίνει ο δάσκαλος και βεβαιώνει τον επιθεωρητή, ότι ο συγκεκριμένος μαθητής, είναι υπεράνω κάθε υποψίας. "Προέρχεται από πολύ καλή οικογένεια " του λέει. «Αποκλείεται να το έκανε αυτός». Ο επιθεωρητής θεωρεί σκόπιμο ν' αναφέρει το γεγονός στον διευθυντή του σχολείου. Κι αυτός αποκλείει την ενοχή του μαθητή και συμφωνεί με το δάσκαλο. Αποχωρεί ο επιθεωρητής κι αναγκάζεται ν' απευθυνθεί στο Υπουργείο Παιδείας για τα περαιτέρω. Το υπουργείο με τους σοφούς εκπροσώπους του, του απαντά ότι για θέματα κλοπών και ασφάλειας των πολιτών ν' απευθυνθεί στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα. Άφωνος μένει ο επιθεωρητής.

Νομίζω πως ύστερα απ' όλα αυτά θα υπέβαλε την παραίτησή του και θα άλλαξε επάγγελμα.

Εικόνες Καΐρου

Η Σούμπρα της Παλιάς Εποχής 1ο μέρος

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Η Σούμπρα, ένα μεγάλο σήμερα προάστιο στα βόρεια του Καΐρου, με πληθυσμό γύρω στα 4,5 εκατομμύρια κατοίκους – με το 40% να είναι Κόπτες – τα παλιά χρόνια ήταν σαφώς μικρότερη σε μέγεθος και με πολύ λιγότερους κατοίκους, πολλοί από τους οποίους δεν ήταν Αιγύπτιοι, κάτι που αντικατοπτρίζεται και σήμερα στις ονομασίες κάποιων χαρακτηριστικών δρόμων της, όπως Kitcheners, Chicolani, Kholosy, Victoria και Yalbugha.

Όπως αναφέρει ο Adel Murad, την εποχή των Φατιμίδων καταγράφεται πως ο Νείλος έρρεε κατά μήκος της σημερινής οδού Εμάτ ελ Ντιν προς την Πλατεία Ραμσή. Ο μύθος δε αναφέρει πως ένα πλοίο ονόματι "Elephant" βυθίστηκε κάπου εκεί, και γύρω από το ναυάγιό του σχηματίστηκε ένα νησάκι, που αρχικά ονομάστηκε "Elephant Island" και αργότερα "Badran Island" από ένα σέχη που ζούσε εκεί. Σήμερα ένας δρόμος φέρει ακόμη αυτή την ονομασία – Geziret Badran– στα δεξιά του κέντρου της Σούμπρας, αφού πια, με τις επιχωματώσεις τόσων χρόνων, δεν υπάρχει εκεί κανένα νησάκι, ενώ ο ρους του ποταμού έχει μετατοπιστεί αρκετά μακρύτερα.

Αργότερα, ο Μωχάμεντ Άλη έκτισε στη Σούμπρα ένα παλάτι με διάσπαρτα περίπτερα στον κήπο του, εκτείνοντας παράλληλα ως αυτό την κεντρική οδό της Σούμπρας στα 1808. Ο δρόμος τότε "αγκαλιαζόταν" από συκίες και χουρμαδιές, ενώ εκεί κοντά άρχισε να λειτουργεί ένα μεγάλο κλωστοϋφαντουργείο, γνωστό στους ντόπιους ως Al Mabyada, λόγω της παραγωγής λευκού λινού. Το γεγονός αυτό ίσως εξηγεί το γιατί μέχρι σήμερα λειτουργούν αρκετά υφαντουργεία στη βόρεια Σούμπρα, τα οποία και προσελκύουν εργάτες που μένουν στην περιοχή.

Κι άλλα παλάτια κτίστηκαν στη Σούμπρα, ένα από τα οποία ήταν και του πρίγκιπα Τουσσούν το 1869, το οποίο σήμερα φιλοξενεί ένα σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ ο απέναντι δρόμος συνεχίζει να φέρει το όνομα του πρίγκιπα.

Η πραγματική ανάπτυξη της περιοχής καταγράφεται στα 1903 όταν και εγκαταστάθηκε γραμμή του τραμ, αρχικά στην οδό Σούμπρας και ένα χρόνο αργότερα στη Rod el Farag. Το τραμ λειτουργούσε ως τον 20^ο αιώνα, όταν και αντικαταστάθηκε από το υπόγειο μετρό.

Η Σούμπρα αποτελούσε για όλους τους κυβερνήτες ένα σημαντικό κόμβο μεταξύ Καΐρου και νότου. Η πρώτη γραμμή τρένου, Κάιρο - Αλεξάνδρεια, ξεκινούσε στα 1854 από τη Σούμπρα, η δε αγορά της Rod el Farag, η οποία κάποτε ήταν η μεγαλύτερη της χώρας, προσέλκυε πολλούς αγρότες και εμπόρους της περιφέρειας. Παράλληλα, στις αρχές του 19^{ου} αιώνα υπήρχε και ένα ναυπηγείο στο Μπουλάκο.

Όσο για τους Αιγυπτιώτες, μετά τον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο η Σούμπρα μεταμορφώνεται σε μία ελληνική

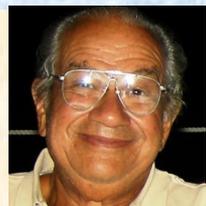

"πόλη" συγκεντρώνοντας τις περισσότερες ελληνικές οικογένειες, ενώ πληθώρα ελληνικών καταστημάτων λειτουργούν και ευημερούν, μεταξύ των οποίων των Τζαφέρη και Καλιάφα, του Μυλωνά, του Μενοίκου, των Κακούλλη και Πετρίδη, των αδελφών Κάργα, του Στεργίου, το μέγα καφενείο και μπαρ του Ηλία Κουτέλα, το καφενείο των αδελφών Ηλιόπουλου, κ.ά., καθώς και αρκετά ιδιωτικά ελληνικά εκπαιδευτήρια, σωματεία, ομάδες προσκόπων, όπως βέβαια και ο Ι.Ν. των Αγίων Αναργύρων.

Ζωγραφική απεικόνιση από τον Pascal του ανακτόρου του Μωχάμεντ Άλη στη Σούμπρα (1818)]

Σύντομο βιογραφικό του συνεργάτη μας Νίκου Νικηταρίδη δημοσιεύτηκε στο τεύχος 4/2015.

Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα

...γράφει ο Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Αμπετείου Σχολής
Λάμπρος Μπενοβίας, απόφοιτος 1960

ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ ΣΕ ΧΩΡΕΣ ΓΕΦΥΡΙΣΜΟΥ

Φίλους αφήσαμε σε χώρες
της λατρεμένης Αφρικής
φιλοσοφήσαμε σε ώρες
ανάγκης επιτακτικής.

Και νοιώσαμε το τι σημαίνει
ο χωρισμός κι ο γυρισμός
και τι είναι αυτό π' όλους μας δένει
στον κόσμο σαν γεφυρισμός.

ΠΛΟΙΑ ΕΛΛΙΜΕΝΙΖΟΜΕΝΑ ΣΑΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ...

Τα ελλιμενιζόμενα πλοία
σε Δύση και σ' Ανατολή
ήταν φαινόμενα τα οποία
κρύβαν ενδιαφέρον πολύ.

Πλοία που είχαν άλλο σχήμα
μπαίναν βαθιά μες στις ψυχές
περήφανα ως πήγαιναν πρίμα
Σ' αλλοτινές μας εποχές.

ΕΥΓΥΠΟΛΗΠΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ Σ' ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

Μιας εποχής πλούσιες και πλήριες
πολυμαθείς καθηγητές
υπήρξαν διάνοιες μιας ακερίας
γνώσης για στέριες κορυφές.

Θεωρούνται ως τώρα αυθεντίες
μέσα στις σύγχρονες μορφές
που αλλάξαν κάποιες σημασίες
μες στην ζωής μας τις δομές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ Η ΑΥΤΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Αυτά που λέει η θρησκεία
ο πάροικος τ' ακολουθεί
φτάνοντας στην αυτογνωσία
μέσα από σκέψη λογική.

Είν' ένα θαύμα η δυνατότητα
πού έχει η θεία προσευχή
εκεί που η πραγματικότητα
φαίνεται ως αυτεπιστροφή.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΦΩΤΙΖΟΥΝΕ ΚΑΠΟΙΑ ΤΟΠΙΑ

Κάπου τα αραβικά τοπία
τείνουν προς την πληρότητα
κι αποτελούν μια ποικιλία
μ' απόλυτη ολότητα.

Λες και όλα τα πλασε η Θεότης
μ' αισθητική ξεχωριστή
επικρατεί στη φύση απλότης
και θέαση φανταστική.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΡΟ ΩΣ ΤΗ «ΜΑΝΣΟΥΡΑ» ΚΕΡΔΙΣΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΙΑ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

«Μπένχα» «Ζαγκαζικ» και «Τάντα»
συμβάντα εδώ μοναδικά
αναπολώντας μια για πάντα
σε δρόμους με φώτα σβηστά.

Πίσω ποτέ δεν θα γυρίσουν
χαμένα όνειρα θολά
ανθρώπων που θελαν να ζήσουν
μα βρέθηκαν στο πουθενά

ΩΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΟΛΑ ΤΑΧΑ ΣΤΟ «ΓΑΛΙΟΥΜΠ» ΣΤΟ «ΤΟΥΧ» ΣΤΗΝ «ΚΑΧΑ»

Καρποφόρος ρέει ο Νείλος
σ' άπλετο φως σπέρνει χαρά
-πιστός της ιστορίας φίλος
Δίνει ζωή μες στα χωριά.

Για τους φελλάχους παραμένει
Απέραντος ως προσφορά
του κόσμου μας τα όρια δένει
από την λύπη ως την χαρά.

ΣΕ ΚΕΝΤΡΑ ΜΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΑ ΓΛΕΝΤΟΥΣΑΜΕ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ

Κάποτε βγαίναμε να πάμε
σε εστιατόρια Ελληνικά
κι άλλστε θέλαμε να φάμε
σ' απλά φουλάδικα φτηνά.

Κι αν όλα πήγαιναν ρολόι
τα Σάββατα ή τις Κυριακές
προς του «Βασσάλου» ή στο «Roy»
τρώγαμε ωραίες λιχουδιές.

ΠΟΣΑ ΔΕΝ ΠΑΘΑΜΕ ΜΑΖΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΙΘΑΝΗ ΖΩΗ

Διαλύθηκε ότι υπήρχε ωραίο
των περασμένων ημερών
θαρρείς πως ήταν μοιραίο
να σβήσουν όλα απ' το παρόν.

Όλα περάσανε στη λήθη
λάθη και πάθη ζωντανών
λες κι ήταν πλούσιο παραμύθι
από ένα πλέριο παρελθόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΑ

«Αταμπα», «Αμπνίν» και «Μπουλάκο»,
όλο Έλληνες εδώ κι εκεί
τον δρόμο βλέπαμε γεμάτο
με παροικία αλλοτινή.

Κι ανάλογη προς την ψυχολογία
του πλούσιου ή και του φτωχού
ήταν και η ενδυμασία
της μόδας του κάθε καιρού.

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΩΝ ΑΛΛΟΤΙΩΝ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Έλληνες, γηγενείς, νησιώτες,
μ' άπειρες δυνατότητες
Μυτιληνιοί, Λημνιοί και Χιώτες
διάφορες ικανότητες.

Ανάμεσα στα Δεδομένα
διαφορές και ομοιότητες
που διαμόρφωσαν πεπρωμένα
μα και πραγματικότητες.

ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΔΟΛΟΙ ΔΟΥΛΕΚΔΟΥΛΟΙ ΜΕ ΜΙΑ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΕΚΔΗΛΗ

Συνάνθρωποι εξηρημένοι
δεν θέλαν δημοσιότητα
οι κόποι τους πήγαν χαμένοι
σ' αρχόντων τη ματαιότητα.

Δεν ξέραν τι τους περιμένει
χωρίς ασφάλεια στη ζωή
πέθαναν μόνοι πικραμένοι
κάπου μακριά στην Αφρική.

Αμπετειανοί που μας άφησαν

Χαρίλης Μπενάκης

Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1945 και μεγάλωσε στο Κάιρο. Φοίτησε σε Ελληνικά Εκπαιδευτήρια της Αιγύπτου στην Μανσούρα και στην Αμπέτσιο. Τελείωσε το Γυμνάσιο στην Αθήνα το 1963. Πέθανε από συγκοπή καρδιάς στην Αθήνα στις 4 Ιουλίου του 2015. Αφήνει πίσω δύο παιδιά την Ελένη και τον Δημήτρη.

Το Χρονογράφημα του Κάδμου

Ο Ελληνισμός της Αιγύπτου πριν και μετά τον Μέγα Αλέξανδρο

.....γράφει ο Γιώργος Βαρουφάκης, απόφοιτος 1943

Ίσως φαίνεται περίεργο να αναφέρεται η ύπαρξη του ελληνισμού πριν τον ερχομό του Μ. Αλεξάνδρου στην Αίγυπτο. Ωστόσο, σύμφωνα με το μεγάλο μας ιστορικό, τον Ηρόδοτο υπήρχε ένας μεγάλος και δραστήριος ελληνισμός στη μεγάλη αυτή χώρα, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό, που η παρουσία του προκάλεσε μεγάλη έκπληξη στον στρατηλάτη Αλέξανδρο, όταν απελευθέρωσε κάποια στιγμή την Αίγυπτο από τον ζυγό των Περσών.

Ας παρακολουθήσουμε όμως ένα από τα πάντοτε ενδιαφέροντα κείμενα του Ηροδότου. Όπως είναι γνωστό υπήρχαν ανέκαθεν στενές εμπορικές και πολιτιστικές σχέσεις ανάμεσα στην Αίγυπτο και τον ελλαδικό χώρο. Ίωνες, Αιολείς και Δωριείς ταξίδευαν κυρίως από τα παράλια της Μ. Ασίας προς την Αίγυπτο, για να πουλήσουν τα προϊόντα τους στον πάντα φιλικό τους λαό και να αγοράσουν σάρι και άλλα αγροτικά προϊόντα από την πλούσια κοιλάδα του Νείλου, μέταλλα, ακόμη και χρυσό. Τα πλοία τους έφθαναν στο Δέλτα του μεγάλου αυτού ποταμού και ακολουθώντας τα φυσικά του κανάλια αρμένιζαν προς τις περιοχές των μεγάλων αγορών. Μία από αυτές ήταν και η πρωτεύουσα της κάτω Αιγύπτου, η Μέμφις. Εκεί, υπήρχε δρόμος γεμάτος ελληνικά αγάλματα, που θύμιζαν Ελλάδα.

Ένας μεγάλος φίλος των Ελλήνων ήταν και ο φαραώ Άμασης (Ηρόδοτος, Ευτέρπη, 178). Κάποια στιγμή παραχώρησε στους Έλληνες ναυτικούς και εμπόρους μια μεγάλη περιοχή κοντά στην είσοδο του Δέλτα. Εκεί δημιουργήθηκε η γνωστή πόλη, Ναύκρατις (από το ναυς, που σημαίνει πλοίο). Είναι ενδιαφέρον, ότι η κάθε ελληνική φυλή, Ίωνες, Αιολείς και Δωριείς έκτισαν εκεί η κάθε μια τη δική της περιοχή, και με τους δικούς της ναούς και βωμούς. Σαν να λέμε σήμερα, με το δικό της άγιο. Η νέα αυτή πόλη αναπτύχθηκε πολύ μέσα σε ένα πάντα φιλικό χώρο, την Αίγυπτο και το λαό της

Αξίζει να αναφέρω και μια ακόμη μεγάλη προσφορά του Άμαση προς τους Έλληνες. Οι Αμφικτύονες μετά την πυρκαγιά του ναού τους στους Δελφούς είχαν ανάγκη για την ανοικοδόμησή του τριακόσια τάλαντα. Ο Άμασης και πάλι προσφέρθηκε να ενισχύσει την προσπάθεια της ανέγερσης αυτού του ναού. Τέτοια ήταν η αγάπη του για τους Έλληνες. Κάποια στιγμή άρχισε να στέλνει και αφιερώματα σε ελληνικούς ναούς. Ένας από αυτούς ήταν και ο ναός της Κυρήνης. Έστειλε εκεί ένα επιχρυσωμένο άγαλμα της Αθηνάς (Ηρόδοτος- Ευτέρπη 182) και στη θεά Ήρα της Σάμου δύο ξύλινα ομοιώματα του εαυτού του που, όπως περιγράφει ο Ηρόδοτος, υπήρχαν μέχρι την εποχή του πίσω από τις μεγάλες θύρες του μεγάλου αυτού ναού. Τα ομοιώματα αυτά ήταν ένα σύμβολο φιλίας του προς τον τύραννο της Σάμου, τον Πολυκράτη.

Όλα αυτά δείχνουν τη βαθιά αγάπη των Αιγυπτίων για τους Έλληνες, που δεν έπαψε ποτέ να υπάρχει ανά τους αιώνες μέχρι και σήμερα, όταν μας αποκαλούν αδελφούς (αχουάν).

Αυτή ήταν η κατάσταση όταν έφτασε εκεί ο Μ. Αλέξανδρος, απελευθερώνοντας την Αίγυπτο από τους σκληρούς πέρσες κατακτητές. Έτριβε τα μάτια του, θα λέγαμε σήμερα, όταν συνάντησε χιλιάδες Έλληνες να τον υποδέχονται με αγάπη και θαυμασμό. Σε μια περιοχή, γνωστή φυσικά σε όλους μας ίδρυσε την αγαπημένη μας Αλεξάνδρεια. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε, ότι ο μεγάλος αυτός στρατηλάτης ίδρυσε εκτός από την πόλη της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου και άλλες 30, δηλαδή σύνολον 31 Αλεξάνδρειες. Οι 30 αυτές πόλεις, είχαν και έναν άλλο σκοπό: Να αποτελούν φρούρια διαφύλαξης των κατακτημένων περιοχών. Ταυτόχρονα όμως, η κάθε μία από αυτές είχε το δικό της ωδείο, το δικό της θέατρο, τη δική της εκκλησία του δήμου και ό,τι άλλο γενικά είχαν οι ελεύθερες ελληνικές πόλεις του ελλαδικού χώρου. Αυτό όμως είχε και καταπληκτικά αποτελέσματα. Όλοι οι κατακτημένοι λαοί ζήτησαν τη λειτουργία αυτών των πόλεων και πολύ θα ήθελαν να εισέλθουν σε αυτές και να λάβουν μέρος στην ωραία ζωή τους. Υπήρχε όμως ένα σοβαρό πρόβλημα. Δε γνώριζαν ελληνικά, απαραίτητη προϋπόθεση για να ζήσουν εκεί. Τελικά, με τον καιρό έμαθαν τη δύσκολη ελληνική γλώσσα και μπόρεσαν να εισέλθουν και να ζήσουν πανευτυχείς μαζί με τους Έλληνες. Αποτέλεσμα ήταν η ελληνική γλώσσα να γίνει την εποχή εκείνη διεθνής. Πράγμα που αργότερα βοήθησε πολύ στην εξάπλωση του χριστιανισμού. Σε τέτοιο μάλιστα βαθμό είχε εξαπλωθεί η ελληνική γλώσσα σε όλες τις φυλές και τους λαούς της Μέσης και Εγγύς Ανατολής, που οι εβραίοι δε γνώριζαν τη δική τους γλώσσα και έγινε η περίφημη μετάφραση των 70, μεταφράζοντας τα ιερά κείμενά τους από τα εβραϊκά στα ελληνικά, για να δυνηθούν να τα καταλάβουν.

Για να έρθουμε και πάλι στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Ήταν πέρα για πέρα μέχρι τις μέρες μας ελληνική πόλη. Ακόμη και όταν ο Οκταβιανός Αύγουστος νίκησε τον ελληνο-ρωμαϊκό στόλο του Αντώνιου και της αγαπημένης του Κλεοπάτρας της 7^{ης} και κατέλαβε την Αλεξάνδρεια, ουσιαστικά δεν άλλαξε τίποτα. Κι αυτό, γιατί την εποχή εκείνη η διεθνής γλώσσα, όπως ήδη αναφέρθηκε, ήταν η ελληνική. Ρωμαίος, που δε γνώριζε ελληνικά, θεωρείτο από τους συμπατριώτες του βάρβαρος. Έτσι, η Αλεξάνδρεια μέχρι τα χρόνια μας απέμεινε ελληνική και λυπάμαι, που απογομνώθηκε από τον δραστήριο ελληνισμό και έμεινε ένα ισχυρό υπόλοιπο. Τώρα, το γιατί από τις 300.000 Έλληνες της Αιγύπτου απέμειναν μόνον λίγες χιλιάδες, αποτελεί ένα άλλο ενδιαφέρον πολιτικό θέμα, που θα άξιζε κάποια στιγμή να αναπτυχθεί.

Ο Γιώργος Βαρουφάκης γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου. Εκεί τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στην αλησμόνητη Αμπέτσιο Σχολή και ήρθε στην Αθήνα, όπου σπούδασε χημεία στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1953 απέκτησε το δίπλωμά του και το 1954 ξεκίνησε την επαγγελματική του σταδιοδρομία στη "Χαλυβουργική ΑΕ".

Ενώ εργαζότανε στην τόσο ενδιαφέρουσα αυτή μεταλλουργική μονάδα, το 1960 άρχισε παράλληλα να μελετά τη διάβρωση των αρχαίων μπρούντζινων αγαλμάτων, του Κούρου και της Άρτεμης που τώρα εκτίθενται στο αρχαιολογικό μουσείο του Πειραιά. Η μελέτη αυτή τον οδήγησε το 1965 στην απόκτηση του διδακτορικού του διπλώματος. Από τότε και με τη συνεργασία αξιολογών αρχαιολόγων συνέχισε να μελετά αρχαία μεταλλικά ευρήματα και να δημοσιεύει πρωτότυπες εργασίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ανάμεσά τους ήταν τα μυκηναϊκά μεταλλικά ευρήματα της Περατής, σε συνεργασία με τον αλησμόνητο καθηγητή και μέλος της Ακαδημίας Αθηνών κ. Σπύρο Ιακωβίδη, οι χαλύβδινες λόγχες της γεωμετρικής εποχής σε συνεργασία με τον επίσης αλησμόνητο ακαδημαϊκό Γ. Μυλωνά, η μελέτη επιγραφών γύρω από τον έλεγχο ποιότητας μετάλλων και της γνησιότητας των αργυρών αττικών νομισμάτων του 4^{ου} αιώνα π.Χ., ο περίφημος κρατήρας του Δερβενιού, που παρουσιάστηκε στο Βρετανικό Μουσείο. Ακολούθησαν πολλές ερευνητικές εργασίες, που τελικά τον οδήγησαν στην απόκτηση του τίτλου του Υφηγητή και αργότερα του Επίκουρου Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στο παρελθόν έχει παρουσιάσει πολλές ερευνητικές εργασίες στην Κύπρο, στο Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου, στην Πράγα, στη Ζυρίχη, στις ΗΠΑ, και αλλού, τις περισσότερες φορές ύστερα από πρόσκληση των εκεί επιστημονικών εταιρειών.

Για 10 χρόνια ήταν πρόεδρος του Ελληνικού Οργανισμού Τυποποίησης (ΕΛΟΤ) και αποχώρησε με τον τίτλο του Επίτιμου Προέδρου. Από τα τέλη του 2003 είναι μέχρι σήμερα πρόεδρος της μεγάλης χαλυβουργίας ΑΕ «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ». Το 1996 εξέδωσε ένα βιβλίο, βασισμένο στις εργασίες του, με τίτλο "Αρχαία Ελλάδα και Ποιότητα - Η ιστορία και ο έλεγχος των υλικών που σημάδεψαν τον ελληνικό πολιτισμό", Εκδόσεις "Αίολος". Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε το 1999 και στα αγγλικά. Το 2005 εξέδωσε για το ευρύ κοινό το βιβλίο με τίτλο «Η Ιστορία του σιδήρου από τον Όμηρο στον Ξενοφώντα- Τα σιδερένια ευρήματα και η αρχαία ελληνική γραμματεία με το μάτι ενός μεταλλουργού», Εκδόσεις «Ελληνικά Γράμματα». Τέλος, είναι μέλος πολλών ελληνικών και ξένων επιστημονικών εταιρειών.

Εικόνες Καΐρου

Το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου, 1ο μέρος

.....γράφει η Βίλλη Πολίτη, απόφοιτος 1992

Ίδρυση του Κέντρου:

Το Ελληνικό Κέντρο είναι το παλαιότερο Ελληνικό Σωματείο στη χώρα του Νείλου. Η ιστορία του ξεκινάει από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα τότε που η Αίγυπτος ήταν ακόμη αποικία των Άγγλων. Φυσικό λοιπόν είναι η νοοτροπία και οι συνήθειες που επικρατούσαν στην άρχουσα χώρα να ισχύουν ή να συνηθίζονταν και στις αποικίες. Μία από τις συνήθειες των ξένων (Άγγλων, Ιταλών, Γάλλων κ.α.) που κατοικούσαν στην Αίγυπτο ήταν τα «κλάμπ». Επρόκειτο για διάφορες λέσχες που ήταν αποκλειστικά για την αριστοκρατία και τους ξένους.

Το 1893, μετά από εισήγηση του Προξένου της Ελλάδος στο Κάιρο Νικολάου Σκωτίδη αποφασίστηκε από κάποιους επιφανείς άνδρες της παροικίας να ιδρυθεί ένα κλάμπ αντίστοιχο με τα ξένα. Μια λέσχη ας πούμε στην οποία θα μαζεύοντουσαν οι πάροικοι και θα γνωριζόντουσαν οι Έλληνες μεταξύ τους, πράγμα το οποίο έλλειπε την εποχή εκείνη στην Ελληνική παροικία. Έτσι ιδρύεται το «εν Καΐρω Ελληνικό Κέντρο» το οποίο στη συνέχεια το

1924 μετονομάστηκε σε «Ελληνικό Κέντρο Καΐρου». Όπως αναφέρει το καταστατικό του, σκοπός του Κέντρου είναι η ύπαρξη ενός κατάλληλου εντευκτηρίου για την συνάντηση των εν Καΐρω παροικούντων Ελλήνων και για τη σύσφιξη των μεταξύ τους δεσμών και ανταλλαγή σκέψεων υπέρ του κοινού συμφέροντος και ιδιαίτερα την ψυχαγωγία των μελών με νόμιμα μέσα όπως διαλέξεις μορφωτικού, κοινωνικού και επιστημονικού περιεχομένου και διοργανώσεις μουσικών και θεατρικών εκδηλώσεων. Όπως συμβαίνει και στα υπόλοιπα παροικιακά σωματεία το καταστατικό του Κέντρου απαγορεύει τις συζητήσεις επί πολιτικών και θρησκευτικών θεμάτων.

Αναλυτικότερα, ο Πρόξενος Νικόλαος Σκωτίδης έστειλε 250 προσκλήσεις σε διάφορους επιφανείς παροίκους του Καΐρου της εποχής εκείνης όπου τους καλούσε σε συνεδρίαση στις 11 Απριλίου του 1893 με θέμα την ίδρυση του Ελληνικού Κέντρου. Η παροικία όμως δεν ανταποκρίθηκε και παρευρέθηκαν μόνο 27 άτομα. Παρόλα αυτά όμως η συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε και συστάθηκε προσωρινή επιτροπή για να συντάξει τον κανονισμό του σωματείου. Την επιτροπή αυτή αποτελούσαν οι **Κ. Ακάβαλλος, Β. Βενέτης, Σ. Καλουτάς, Π. Κότσικας, Μ. Λάντζ, Κ. Ξενάκης, Θ. Ρισέ, Α. Ρόστοβιτς, Α. Συναδινός, Ν. Τσιγαδάς, και Α. Χέλμης**. Η Επιτροπή αυτή εκτός από την σύνταξη του κανονισμού εξέδωσε και 150 μετοχές και τις πούλησε στα μέλη της παροικίας προς 2 Λ. Αιγ. τη μία. Με τον τρόπο αυτό λύθηκε και το οικονομικό σκέλος και το Κέντρο είχε πλέον τα εφόδια για να μπορέσει να ξεκινήσει την πορεία του ως πετυχημένο σωματείο. Λίγες μέρες αργότερα έγινε και μια δεύτερη συνεδρίαση στο Ξενοδοχείο Κοντινεντάλ όπου παρευρέθηκαν 48 πάροικοι και την ίδια μέρα έγιναν και οι αρχαιρεσίες για την εκλογή του Δ.Σ. Το πρώτο προεδρείο του Κέντρου έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Αλέξανδρος Ρόστοβιτς Μπέης

Αντιπρόεδροι: Α. Συναδινός και Νέστωρ Τσανακλής

Ταμίας: Νικόλαος Τσιγαδάς

Γραμματέας: Β. Βενέτης

Το καταστατικό του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου εγκρίθηκε στη Γενική Συνέλευση της 23^{ης} Μαΐου του 1893 και επικυρώθηκε από τον Βασιλιά Γεώργιο Α΄ στις 11 Αυγούστου του 1893.

Χώροι στέγασης:

Στην αρχή το Ελληνικό Κέντρο στεγάστηκε στο Ακίνητο του Χαλίμ στην οδό 26^η Ιουλίου στο Κέντρο του Καΐρου. Αργότερα το Κέντρο γνώρισε δύσκολες μέρες, τα μέλη λιγόστευαν και αναγκάστηκε να κλείσει για ένα μικρό χρονικό διάστημα. Το 1917 ξαναλειτούργησε το Κέντρο στα καινούρια ακίνητα του Χέλμη αυτή τη φορά. Εκεί είχε και ένα μικρό θεατράκι που έδιναν παραστάσεις πού και πού. Μία από τις παραστάσεις που δόθηκαν εκείνη την εποχή ήταν και η επιθεώρηση «Πρωταπριλιά». Όμως το 1925 πουλήθηκαν τα ακίνητα του Χέλμη και αναγκάστηκε το Κέντρο να μεταφερθεί. Αυτή τη φορά στεγάστηκε στην πλατεία Τάλαατ Χάρμπ πάνω από το Ζαχαροπλαστείο Γορρί όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα. Τα επίσημα εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν τον Μάιο του 1925.

Πρόεδροι:

Πρώτος Πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου είναι ο Αλέξανδρος Ρόστοβιτς Μπέης. Μάλιστα ο ίδιος είναι και ο πρώτος Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Στη συνέχεια αναλαμβάνει ο μέγας καπνέμπορος και οινοπαραγωγός Νέστωρ Τσανακλής και το 1916 γίνεται Πρόεδρος ο Ιωάννης Θεολόγης ο οποίος ήταν Διευθυντής της Τράπεζας Αθηνών. Μετά την αναχώρησή του στην Ελλάδα αναλαμβάνει την προεδρία ο μέχρι τότε Γενικός Γραμματέας του Κέντρου και μετέπειτα Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου δικηγόρος Αντώνης Πεζάς. Αργότερα αναλαμβάνει την προεδρία ο έμπορος Παρίσης Μπελλένης (και αυτός Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ.) και ακολουθεί από το 1924 μέχρι το 1926 ο Κωνσταντίνος Βρυάκος ο οποίος ήταν δικαστής στα Μικτά Δικαστήρια. Αυτός επέλεξε το νέο χώρο στέγασης του Κέντρου –πάνω από τη ροτόντα του Γκρόπι- ο οποίος στην πορεία αποδείχτηκε ο καταλληλότερος χώρος για να ξαναζωντανέψει το Κέντρο και να ζήσει μέρες δόξας. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Βρυάκος, μετά τη λήξη της θητείας του στο Κέντρο, εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα και το 1936 διορίστηκε Υπουργός Δικαιοσύνης επί Ιωάννη Μεταξά και εκπροσώπησε την Ελλάδα στη συμφωνία του Μοντρέ το 1937.

Έπονται κατά σειρά οι Μιχάλης Βαλτικός δικηγόρος, Νικόλαος Γεωργιάδης Βέης χημικός - μικροβιολόγος που εκπροσώπησε την Αίγυπτο σε πολλά διεθνή ιατρικά συνέδρια, Δημήτριος Χέλμης και Θεόδωρος Παπαϊωάννου χειρουργός με δικό του νοσοκομείο στη Γκίζα.

Στη συνέχεια το 1941 την σκυτάλη παίρνει ο Γεώργιος Ροϊλός ο οποίος ήταν κι αυτός δικαστής στα Μικτά

Δικαστήρια και διατέλεσε και Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Παρέμεινε Πρόεδρος για περίπου 20 χρόνια.

Το 1962 Πρόεδρος γίνεται ο δικηγόρος Απόστολος Βεργόπουλος και το 1964 ο ιατρός Πάρις Μπελλένης ενώ το 1967 αναλαμβάνει την προεδρία του Κέντρου ο δικηγόρος Κωνσταντίνος Λαζαρίδης μέχρι το 1971.

Από το 1971 μέχρι το 1973 είναι Πρόεδρος ο Διευθυντής της Ολυμπιακής Βασιλίας Τυροκόμος και από το 1973 μέχρι το 1976 ο έμπορος Νικήτας Κλαδάκης.

Τον Μάρτιο του 1976 αναλαμβάνει ο εργοστασιάρχης Γεώργιος Ρεπαπής και όταν παραιτείται για λόγους υγείας το 1992, αναλαμβάνει ο αρχιτέκτων μηχανικός Νικόλαος Πολίτης ο οποίος παραμένει Πρόεδρος μέχρι τον Νοέμβριο του 2015 όπου μετά τη λήξη της θητείας του αποφασίζει να μην ξαναβάλει υποψηφιότητα. Σε λίγες μέρες θα εκλεγεί νέος Πρόεδρος.

Κανονισμοί του Κέντρου:

Από την αρχή της λειτουργίας του και μέχρι την δεκαετία του '60 οι άντρες μέλη του Κέντρου έπρεπε να εισέρχονται ευπρεπώς ντυμένοι με φράκο ή σμόκιν και οι γυναίκες με επίσημο βραδινό ένδυμα. Το Κέντρο διέθετε κουρέα ανδρών, λούστρο υποδημάτων και αποδυτήρια ανδρών για να αλλάζουν αυτοί που ερχόντουσαν απ' ευθείας από τα εργοστάσια ή τα κτήματά τους ώστε να ντυθούν με την επίσημη ενδυμασία που απαιτείτο. Επίσης η είσοδος επιτρεπόταν αυστηρώς δια τα μέλη και τις συζύγους τους. Υπήρχαν και κάποιοι επισκέπτες που επιτρέπονταν να μπουν μόνο με γραπτή πρόσκληση από τον Πρόεδρο του Κέντρου και τηρείτο βιβλίο εισόδου για τους επισκέπτες. Αν κάποιος πάροικος πληρούσε τις προϋποθέσεις να γίνει μέλος, υπέβαλε αίτηση η οποία αναρτιόταν στον πίνακα ανακοινώσεων του Κέντρου για ένα μήνα και αν κάποιο μέλος είχε αντίρρηση τότε απορρίπτονταν αυτομάτως η αίτηση χωρίς καμιά δικαιολογία. Βέβαια όταν το 1964 συγχωνεύτηκε η Λέσχη με το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου, όλα αυτά απλοποιήθηκαν, αλλά παρέμεινε η ονομασία Ελληνικό Κέντρο Καΐρου. Μάλιστα από το 2003 με το νέο καταστατικό εγγράφονται πλέον ως μέλη και οι γυναίκες.

Την περίοδο του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, που το Κέντρο ήταν στις μεγάλες δόξες του, σύχναζαν εδώ η βασιλική οικογένεια, τα μέλη της εξόριστης τότε Ελληνικής Κυβέρνησης αλλά και πολλοί ανώτατοι αξιωματικοί του Ελληνικού στρατού.

.....η συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Η Βίλλυ Πολίτη γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου από Έλληνες γονείς. Απεφοίτησε από την Αμπέτιο Σχολή Καΐρου και στη συνέχεια σπούδασε στην Αθήνα στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών Τμήμα Νομικής, όπου και αποφοίτησε. Από το 2010 είναι Νομική Σύμβουλος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Στις 28/5/2011 στην Κομοτηνή, καλεσμένη από τον τότε Εκπρόσωπο της Κυβέρνησης Γιώργο Πεταλωτή για την εκδήλωση του Τσανακλή, παρουσίασε την ομιλία «Η Εκπαίδευση των Ελλήνων της Αιγύπτου με τη συνδρομή των Μεγάλων Ευεργετών». Τον Απρίλιο του 2011 τιμήθηκε από την Α.Θ.Μ. Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β' με το παράσημο του Χρυσού Λέοντα. Επίσης έχει γράψει και διάφορα άλλα βιβλία που αφορούν τον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό όπως: τον Απρίλιο 2006 «Ελληνική Κοινότητα 100 χρόνια σφραγίδα στο Κάιρο – Ματιά στα 100 χρόνια», τον Μάιο 2010 «Ιερός Κοινοτικός Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης», τον Ιούνιο 2012 «80 Χρόνια Σ.Ε.Α.Α.Σ.» κ.α.

Η Φιλική Εταιρεία, ο Μοχάμεντ Άλη και οι Έλληνες της Αιγύπτου, 1ο Μέρος **.....γράφει ο Ζέφυρος Καυκαλίδης, απόφοιτος 1965**

Στην Οδησό, σε μια μικρή πάροδο με το όνομα Κρέσνι Περεούλοκ αριθμ 18, (παλαιότερα γνωστή ως «στενωπός των Υφασμάτων»), βρίσκεται ακόμα ένα διώροφο σπίτι. Τρία παράθυρα με ένα μπαλκόνι στον πάνω όροφο, δύο πόρτες κι ένα παράθυρο στον κάτω. Στο εσωτερικό του, πριν 200 χρόνια, συναντήθηκαν τρεις νέοι άνθρωποι: Νικόλαος Σκουφάς, Εμμανουήλ Ξάνθος, Αθανάσιος Τσακάλωφ. Στο ταπεινό αυτό οίκημα ειπώθηκαν οι πρώτες κουβέντες που ενεργοποίησαν ένα ολόκληρο σύστημα συγκινήσεων στις συνειδήσεις των Ελλήνων της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Από το κτίριο αυτό ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 1814 η μυστική οργάνωση που πήρε

το όνομα *Εταιρεία των Φιλικών* ή, όπως έγινε γνωστή αργότερα, *Φιλική Εταιρεία*. Ο σκοπός της ήταν να οργανώσει τους Έλληνες της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και να τους προετοιμάσει για την εξέγερση. Κατά κάποιο τρόπο η Φιλική θεωρήθηκε η *μαία* της ελληνικής Επανάστασης.

Στα τέσσερα πρώτα χρόνια λειτουργίας της ελάχιστα ήταν τα μέλη που οι τρεις πρωτεργάτες κατάφεραν να μύησουν. Λόγοι οικονομικοί, βιοποριστικοί και οικογενειακοί τους υποχρέωσαν σε αδράνεια. Το 1818 όμως αποφασίζεται η μεταφορά της έδρας από την Οδησό στην Κωνσταντινούπολη, όπου αρχίζει αθρόα πλέον μύηση και κατήχηση νέων μελών. Εκεί, λίγους μήνες αργότερα, η ψυχή της όλης κίνησης, ο Νικόλαος Σκουφάς, πέφτει βαριά άρρωστος. Πριν πεθάνει, ωστόσο, καταφέρνει να συντάξει τον κατάλογο των «*Δώδεκα αποστόλων*» που θα ξεκινούσαν να κατηχήσουν τον ελληνισμό ολόκληρο στην ιερή απόφαση της ελευθερίας. Κάθε *απόστολος* επωμίστηκε την ευθύνη μιας μεγάλης περιφέρειας. 1) ο Γεωργάκης Ολύμπιος τη Σερβία, 2) ο Βατικιώτης τη Βουλγαρία, 3) ο Πεντεδέκας τη Ρουμανία, 4) ο Λουριώτης την Ιταλία, 5) ο Αναγνωσταράς τα νησιά του Σαρωνικού, 6) ο Χρυσοσπάθης τη Μεσσηνία, 7) ο Φαρμάκης τη Μακεδονία και Θράκη, 8) ο Κροκίδας την Ήπειρο, 9) ο **Πελοπίδας** την Πελοπόννησο και την Αίγυπτο, 10) ο **Ίπατρος** την Αίγυπτο, 11) ο Κατακάζης τη Νότια Ρωσία και 12) ο Καμαρηνός τον Πετρόμπεη της Μάνης.

Για να σταλούν οι Απόστολοι όμως χρειαζόταν χρήμα. Ο Πάτριος Εμμανουήλ Ξάνθος, μαζί με τον Φιλικό και μέλος της ηγετικής ομάδας Παναγιώτη Αναγνωστόπουλο αποφασίζουν να ζητήσουν από τον μεγαλέμπορο της Κωνσταντινούπολης Παναγιώτη Σέκερη οικονομική βοήθεια. Ο τελευταίος αυτός μαθαίνει όλα τα σχετικά με την κίνηση των Φιλικών. «*Εγγυώμαι με την κατάσταση (την περιουσία) και το αίμα μου*», τους λέει. Γίνεται μέλος της Αρχής και εξασφαλίζει υπέρ της Εταιρείας 25000 γρόσια. Από τούδε και στο εξής θα είναι ο μεγάλος χορηγός της Εταιρείας. Οι Απόστολοι τώρα μπορούν να ξεκινήσουν.

☒

Ο Δημήτριος Ίπατρος αναχωρεί για την Αλεξάνδρεια, όπου φτάνει τον Απρίλιο του 1818. Η επιλογή του τελευταίου έγινε όχι μόνο λόγω των προσόντων και της γλωσσομάθειάς του, αλλά διότι ήταν ο ίδιος από το Μέτσοβο και θα μπορούσε να πλησιάσει τους αδελφούς Τοσίτσα, τους ευκατάστατους αυτούς Έλληνες, οι οποίοι είχαν στενές σχέσεις με τον Μοχάμεντ Άλη, αντιβασιλέα της Αιγύπτου. Σκοπός του ταξιδιού του ήταν η συγκέντρωση χρημάτων για τον επικείμενο αγώνα. Πράγματι, ο Μετσοβίτης φτάνοντας στην Αλεξάνδρεια κατηχεί στον μυστικό σκοπό της Εταιρείας τον έμπορο Κυριάκο Τασσήκα ο οποίος με τη σειρά του μυεί τον Γεώργιο Σιβίνη, γενικό πρόξενο της Ρωσίας στην Αλεξάνδρεια καθώς και τον Θεόδωρο Τοσίτσα.

Όταν ένα χρόνο αργότερα ο πρίγκιπας Αλέξανδρος Υψηλάντης αναλάμβανε την ηγεσία της Φιλικής Εταιρείας (μετά την άρνηση του Καποδίστρια να τη δεχτεί) κατέστρωσε λεπτομερέστατο πλέον σχέδιο εξέγερσης των απανταχού Ελλήνων. Το άρθρο ΙΖ' του εν λόγω σχεδίου αναφέρεται στην ανάγκη να αποσταλεί στην Αίγυπτο και προς τον Μοχάμεντ Άλη αντιπρόσωπος της Εταιρείας, ο οποίος πρέπει να είναι πολύγλωσσος και διπλωμάτης. Εικάζεται δε από το εν λόγω άρθρο, ότι ο πασάς της Αιγύπτου μάλλον θα έμενε ουδέτερος στην επικείμενη σύγκρουση των ελλήνων με την Πόρτα, διότι αυτό θα εξυπηρετούσε και τον ίδιο. Είναι γνωστό ότι ο αλβανός πασάς, που είχε γεννηθεί στην Καβάλα και είχε κατά κάποιο τρόπο πραξικοπηματικώς καταλάβει την διακυβέρνηση της Αιγύπτου, είχε τα δικά του σχέδια ανεξαρτητοποίησης από τον Σουλτάνο.

Έτσι, ο Υψηλάντης αποστέλλει σε ένα δεύτερο ταξίδι στην Αίγυπτο τον δραστηριότατο Αντώνιο Πελοπίδα μαζί με τον Δημήτριο Ίπατρο. Παραθέτομε τμήμα της επιστολής του πρίγκιπα προς τον πρώτο:

Φιλογενέστατε Κύριε Αντώνιε Πελοπίδα,

[.....]

Εγχείρησα εις τον ρηθέντα κύριον Αρχιμανδρίτην Δικαίον (Παπαφλέσσα) γράμματα προς τους αδελφούς εις

Αίγυπτον και προς τον άγιον Κύπρον. Παραλάβετε τα γράμματα ταύτα και κινήσατε αμέσως προς τα μέρη εκείνα, δια να φανερώσητε προς τους αγαθούς συμπατριώτες μας, ότι η εφετή ώρα της εκτελέσεως του ιερού ημών σκοπού δεν είναι μακράν, και να τους παρακινήσητε δια να καταβάλωσιν, όχι μόνον όσα έκαστος ευόρκως υπεσχέθη, αλλά και άλλα περισσότερα ακόμη δια την μεγάλην της πατρίδος ανάγκην. [...]

Εύνους αδελφός σας

Αλέξανδρος Υψηλάντης

Ο Αντώνιος Πελοπίδας ήταν εξέχον μέλλος της Φιλικής και είχε μιήσει μεταξύ πολλών άλλων στην Πελοπόννησο και τον Παλαιών Πατρών Γερμανό. Στο ταξίδι του αυτό τον συντροφεύει ο Δημήτριος Ίπατρος ο οποίος είχε προσωπικές επαφές στην Αλεξάνδρεια και το Κάιρο μιας και είχε μιήσει, όπως προαναφέρθηκε, αρκετούς ομογενείς από το πρώτο του κιόλας ταξίδι. Σκοπός τους είναι να παραλάβουν τα χρήματα που είχαν συλλέξει εντωμεταξύ οι πλούσιοι Αιγυπτιώτες έμποροι. Στη συνέχεια θα επισκέπτονταν την Κύπρο, όπου ο εκεί αρχιεπίσκοπος Κυπριανός είχε υποσχεθεί γενναίο χρηματικό ποσό για την ευόδωση του αγώνα. Πράγματι, οι δύο απόστολοι ξεκινούν από την Κωνσταντινούπολη τον Φεβρουάριο του 1820.

Στον πλουν τους προς την Αίγυπτο κάνουν δύο στάσεις. Πρώτος σταθμός η Χίος. Εκεί κατηχούν τον πρόξενο της Ρωσίας Νικόλαο Μυλωνά. Στη συνέχεια σταματούν στην Πάτμο, όπου κατηχούν πολλούς πατριώτες, μεταξύ των οποίων και τον Θεόφιλο Παγκώστα, Πατριάρχη Αλεξανδρείας (Μάρτιος 1820). Ο Θεόφιλος βρισκόταν στην Πάτμο για λόγους υγείας, αλλά γνώριζε για τη Φιλική Εταιρεία και είχε επαφή με τους Φιλικούς, απλώς στην Πάτμο έγινε και επίσημα μέλος της. Ο εξάιρετος αυτός ιεράρχης αρνήθηκε να επιστρέψει στον πατριαρχικό του θρόνο. Παρέμεινε στο νησί και σήκωσε τη σημαία της Επανάστασεως στην πλατεία της Αγίας Θεοκίστης της Λεσβίας στη Χώρα. Η Πάτμος έγινε το δεύτερο νησί μετά τις Σπέτσες το οποίο αναπέταξε τη σημαία της εξέγερσης στις 12 Απριλίου 1821. Δεν έπαυσε δε να στέλνει ο Πατριάρχης πύρινους πατριωτικούς λόγους προς τους Έλληνες της Αλεξάνδρειας, αλλά και του Καΐρου όπου έδρευαν τα Πατριαρχεία. Οι λόγοι αυτοί έπεσαν στα χέρια του Μοχάμεντ Άλη, ο οποίος έκανε αυστηρές παρατηρήσεις στον αρχιμανδρίτη Νεκτάριο που εκπροσωπούσε ακόμα τον Πατριάρχη, εκείνος δε αναγκάστηκε να κάνει έκκληση μέσω εγκυκλίου προς το ορθόδοξο ποιμνιο, μόλις ξέσπασε η επανάσταση του Αλεξάνδρου Υψηλάντη στη Μολδοβλαχία: «Να μη ερωτώμεν ή να ερωτώμεθα τι νέα, τι μαντάτα, τι ήκουσες, τι σου γράφουν, πώς τούτο και πώς εκείνο.. Σιωπή...», συνιστούσε η εγκύκλιος.

1-Για τους αναγνώστες που ενδιαφέρονται για την περιπετειώδη ζωή του Mohammad Ali, αναφέρουμε την εξαιρετική βιογραφία του Gilbert Sinoue, *Le dernier pharaon*, Edition Gallimard, 1997. Επίσης βλ. [Henry Dodwell](#), *The Founder of Modern Egypt: A Study of Muhammad 'Ali*, Cambridge University Press, 2011. Nevine Yousry, *Kismet, The incredible destiny of Mohamed Aly El Kebir Founder of Modern Egypte*, La Matze Publishing House, 1996. Γενικότερες πληροφορίες για τον Οίκο του Mohammad Ali βλ. Το βιβλίο του Prince Hassan Aziz Hassan, δισέγγονου του Χεδίβη Ισμαήλ, *In the House of Mohammad Ali, A Family Album, 1805-1952*, The American University in Cairo Press, 2000.

-----η συνέχεια στα επόμενα δύο τεύχη

Ο Ζέφυρος Αθαν. Καυκαλίδης γεννήθηκε στο Κάιρο στις 6.1.1948 και αποφοίτησε από την Αμπέτειο το 1965. Σπούδασε Φιλοσοφία και Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Είναι μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, μέλος της Επιτροπής Ενημερώσεως για τα εθνικά θέματα επί προεδρίας του τ. Προέδρου της Δημοκρατίας Μιχαήλ Στασινόπουλου, μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων –το θεατρικό του έργο «Το Δείπνο» σκηνοθέτησε ο Κάρολος Κουν στο Θέατρο Τέχνης το 1976- και εταίρος της International Society of pre-and Perinatal Psychology and Medicine (Heidelberg-Germany).

Έχει μεγάλο και ποικίλο συγγραφικό έργο και το 2001 πήρε το Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών.

Άρθρα και ομιλίες του σε Διεθνή Συνέδρια Φιλοσοφίας και Ψυχολογίας έχουν δημοσιευτεί σε πολλά επιστημονικά περιοδικά του εξωτερικού.

Γνωρίζετε κάποιον Αμπετεϊανό ή Αιγυπτιώτη με ηλεκτρονική διεύθυνση που θα ήθελε να διαβάσει τον Κάδμο ; Στείλτε μας την ηλεκτρονική του διεύθυνση και θα τον περιλάβουμε στην λίστα διανομής.

Αμπετείου Σχολής Δρώμενα

Διαδικτυακό μάθημα μεταξύ Σχολείων Χαλκίδας και Αμπετείου

Κάϊρου, από την ΕΣΤΙΑ ΓΝΩΣΗΣ

.....γράφει η Καίτη Μπαραμίλη, απόφοιτος 1967

Συγχαίρομε την εφορία της Αμπετείου σχολής η οποία καταβάλλει έντονες προσπάθειες για να δώσει την ευκαιρία στους μαθητές της να κάνουν χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας και να πραγματοποιήσουν ένα ταξίδι στον κόσμο των Επιστημών, ανταλλάζοντας γνώσεις, σκέψεις και εμπειρίες με μαθητές στην Ελλάδα.

Ένα ζωντανό κύτταρο παιδείας από όπου αναδεικνύεται μια άλλη διάσταση εκπαιδευτικής αλληλεπίδρασης των νέων με τα σύγχρονα επιστημονικά επιτεύγματα .

Τι είναι όμως αυτό το οποίο προσφέρει η Εστία Γνώσης και Πολιτισμού Χαλκίδας: **Ενημέρωση**, στους νέους και νέες που κάνοντας χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας, πραγματοποιούν ένα ταξίδι στον κόσμο των Επιστημών, ακολουθώντας την εξέλιξη στο πέρασμα του χρόνου.

Προβληματισμό, στους μαθητές και μαθήτριες που, με σύγχρονα μαθησιακά μέσα, ανακαλύπτουν και κατανοούν τους νόμους της φύσης, διεισδύοντας στις θεωρίες που ερμηνεύουν το χθες, περιγράφουν το σήμερα και προβλέπουν το αύριο.

Επικοινωνία, ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς της Εύβοιας και τους συναδέλφους τους από άλλες περιοχές της Ελλάδας και άλλες χώρες της Ευρώπης και της Μεσογείου, ώστε, ανταλλάσσοντας γνώσεις, σκέψεις και εμπειρίες, να ετοιμάσουν τη διαφορετική διδακτική προσέγγιση του αύριο.

Το πρόγραμμα «ΤηΛΕστία»

Καθημερινά κάποιο σχολείο επισκέπτεται τον χώρο της Εστίας που στεγάζεται στο «Κόκκινο Σπίτι» της Χαλκίδας, και συμμετέχει στο πρόγραμμά της. Το προηγούμενο σχολικό – ακαδημαϊκό έτος 2014-15 επισκέφθηκαν την Εστία 2.634 μαθητές και μαθήτριες από όλη την Ελλάδα. Εντούτοις, παρά το μεγάλο αριθμό των μαθητών - επισκεπτών της Εστίας πολλά σχολεία, κυρίως απομακρυσμένα, από την Εύβοια και όχι μόνο, παρόλο που εκδηλώνουν την επιθυμία να την επισκεφθούν αυτό δεν καθίσταται δυνατόν πρώτον λόγω της απόστασης, δεύτερον λόγω της έλλειψης ελεύθερων ημερομηνιών και τρίτον λόγω του περιορισμένου αριθμού μαθητών (το πολύ 40) που μπορούν να φιλοξενηθούν κατά τη διάρκεια μιας ημερήσιας επίσκεψης. Έτσι, στα πλαίσια της διάδοσης της επιστημονικής γνώσης και του έργου της Εστίας, αν είναι δυνατόν και στο πιο απομακρυσμένο σχολείο της χώρας, τέθηκε ως στόχος η συμμετοχή και παρακολούθηση του προγράμματός της και από εκείνα τα σχολεία, που λόγω κυρίως της απόστασης, δεν είναι δυνατόν να παρευρεθούν στο χώρο της Εστίας. Η μέθοδος αυτή της τηλεεκπαίδευσης πραγματοποιείται, με τη βοήθεια του προγράμματος **«ΤηΛΕστία»**. Για τις ανάγκες αυτού του εγχειρήματος μια αίθουσα της Εστίας Γνώσης, που στεγάζεται στο «Κόκκινο Σπίτι», έχει μετατραπεί κυριολεκτικά σε τηλεοπτικό Studio όπου λειτουργούν 7 κάμερες. Ταυτόχρονα ένα άλλο κινητό συνεργείο της Εστίας Γνώσης επισκέπτεται το απομακρυσμένο σχολείο που πρόκειται να συμμετάσχει στο μάθημα και χρησιμοποιώντας αντίστοιχα υλικοτεχνικά μέσα επιτυγχάνεται η αμφίδρομη επικοινωνία. Σημειώνεται ότι το πρόγραμμα «ΤηΛΕστία» πραγματοποιείται με την ευγενική χορηγία της Ιεράς **Μητροπόλεως Χαλκίδος-Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων**.

http://www.antonios-antoniou.gr/estia/Analytiki_Parousiasi.pdf

Διαδικτυακό μάθημα μεταξύ σχολείων της Χαλκίδας και του Καΐρου

Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος, την Τετάρτη 18 Νοεμβρίου έγινε διαδικτυακό μάθημα από την Εστία Γνώσης μεταξύ της Αμπετείου σχολής (Ελληνικού) Γυμνασίου του Καΐρου και ενός τμήματος της Γ' Τάξης του 1^{ου} Γυμνασίου Χαλκίδας. Η ίδια διαδικασία επαναλήφθηκε την Πέμπτη 19 Νοεμβρίου μεταξύ της Αμπετείου σχολής (Ελληνικού) Λυκείου του Καΐρου και ενός τμήματος της Β' τάξης του 2^{ου} Χαλκίδας.

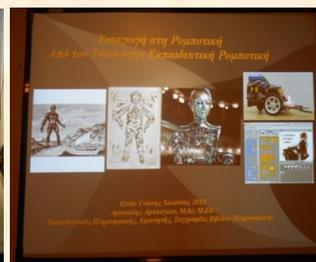
Καΐρο

Γ' Τάξη του Γυμνασίου της Αμπετείου Σχολής

Χαλκίδα

Τμήμα της Γ' Τάξης του 1^{ου} Γυμνασίου

Το πρώτο μέρος της τηλε-διάλεξης περιελάμβανε ένα θέμα από την επιστήμη της Αστροφυσικής με τον κ. Αντώνη Αντωνίου, Δρα. Αστροφυσικής Πανεπιστημίου Αθηνών και Επιστημονικό Διευθυντή της Εστίας Γνώσης Χαλκίδος. Το δεύτερο μέρος ήταν μια εισαγωγή στην Ρομποτική με τον κ. Αριστείδη Αράπογλου, Καθηγητή Πληροφορικής (Master Education), Υπεύθυνο Κέντρου Πληροφορικής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ευβοίας.

Κατά την πρώτη ημέρα παρευρέθηκαν και απηύθυναν χαιρετισμό οι:

- Πατήρ Χαράλαμπος Ταραμίγκος, εκπρόσωπος Μητροπολίτη Χαλκίδος Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων κ. Χρυσοστόμου.
- Χρήστος Δημητρίου, Περιφερειακός Διευθυντής Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Στερεάς Ελλάδας.
- Κατερίνα Κυριακού-Καλαμιώτη, Πρόεδρος του Δημοτικού Οργανισμού Παιδείας Προστασίας Αλληλεγγύης Χαλκίδας (Δ.Ο.Π.ΠΑ.Χ.). (Νομικό πρόσωπο Δήμου Χαλκιδέων στον οποίο υπάγεται η Εστία). Εκπροσωπούσε και τον Δήμαρχο Χαλκιδέων Χρήστο Παγώνη.
- Βασιλική Πετροπούλου, Διευθύντρια Γυμνασίου και Λυκείου της Αμπετείου σχολής Καΐρου.
- Καίτη Μπαραμίλη, Β' Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής www.ambetios.gr
- Νίκος Μαλαχίας, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής. [www.ambetios .gr](http://www.ambetios.gr)
- Συνοδοί καθηγητές του τμήματος του 1^{ου} Γυμνασίου Χαλκίδας:
 - Όλγα Παπαναγνώστου, Διευθύντρια
 - Ρόζα Βεροιώτη

Κατά την δεύτερη ημέρα:

Αναγνώσθηκε από την Χαλκίδα χαιρετιστήρια επιστολή του Βουλευτή Ευβοίας κ. Γιώργου Ακριώτη

Αναγνώσθηκε από το Καΐρο χαιρετιστήρια επιστολή του εκεί Έλληνα Προξένου και διαβιβάσθηκαν οι χαιρετισμοί του Μητροπολίτη Καΐρου.

Οι εντυπώσεις μου και τα συναισθήματα από αυτή την εμπειρία ήταν ανάμικτα, Πρώτον, συγκίνηση που βλέπαμε ταυτόχρονα τα παιδιά των δύο σχολείων να συμμετέχουν μεταξύ τους. Δεύτερον έκπληξη και δέος με την τεχνο-

λογία να προχωράει με τόση ταχύτητα και τέλος θαυμασμό για τους πολύ καλούς παρουσιαστές και την πρωτοπόρα για μένα τουλάχιστον, ιδέα.

Συγχαρητήρια σε όλους που οργάνωσαν αυτή την πολύ ενδιαφέρουσα παρουσίαση.

Η Καίτη Μπαραμίλη γεννήθηκε στο Κάιρο και αποφοίτησε από την Αμπετείο (ΣΤ' Εμπορικού) το 1967.

Σύλλογος Αμπετείου Σχολής

Με χαρά σας ανακοινώνουμε τον ετήσιο χορό μας για το κόψιμο της βασιλόπιτας του νέου έτους 2016 που θα λάβει χώρα στο πανέμορφο roof garden του ξενοδοχείου :

Athens Poseidon Hotel στο Παλαιό Φάληρο
(Λεωφ. Ποσειδώνος 72, τηλ. 2109872000 , <http://poseidonhotel.com.gr/>)
την Παρασκευή 15 Ιανουαρίου 2016 και ώρα 21:00

στην ειδική τιμή των 25 Ευρώ ανά άτομο (με ΦΠΑ). Η τιμή αυτή περιλαμβάνει:

- Σαγκρία και καναπεδάκια στην υποδοχή,
- Πλούσιο και ειδικά σχεδιασμένο μενού (buffet menu),
- Ποτά σε απεριόριστη κατανάλωση,
- Άρτια τεχνολογικό σύστημα ήχου με πλούσια μουσική για χορό από τον D.J. Mario (που γνώρισαν τα μέλη μας στο Beach Party στον Ε.Ν.Ο.Α. το 2014) με όλες τις τελευταίες χορευτικές επιτυχίες, αλλά και μουσική από τα 50's και 60's ,
- Σερβιριζόμενη Πολίτικη Βασιλόπιτα με το παραδοσιακό φλουρί/γούρι του 2016.

Η αίθουσα Poseidon Roof Garden προσφέρει μοναδική πανοραμική θέα στο Σαρωνικό. Είναι πλήρως κλιματιζόμενη με πίστα χορού και διαμορφώνεται με ροτόντες, και λευκά λινά και σαμπανιζέ καλύμματα στις καρέκλες . Υπάρχει άνετο parking γύρω από το ξενοδοχείο καθώς και στην Μαρίνα Αλίμου ακριβώς απέναντι από το ξενοδοχείο.

Σηματίστε τις παρέες σας και δηλώστε την συμμετοχή σας στον Μίμη Πιερή (τηλέφωνο οικίας 210 6840100, κινητό 6932704820) ή Λάκη Πεζά (τηλέφωνο οικίας 210 9813862, κινητό 6934108434) . Η δήλωση συμμετοχής δεσμεύεται με την κατάθεση 25 Ευρώ ανά άτομο ,στην Τράπεζα Πειραιώς αρ. λογαριασμού: 6577-126569- 278 (ή αρ. IBAN : GR8301715770006577126569278) στο όνομα Πιερής Δημήτριος. ΠΡΟΣΟΧΗ : με την κατάθεση να αναφέρετε το όνομα ή τα ονόματα για τα οποία καταθέτετε.

Το πακέτο ποτών, με απεριόριστη κατανάλωση, συμπεριλαμβάνεται στην τιμή και περιλαμβάνει Λευκό Καλλιγά & Ερυθρό Οίνο Διττός Τσάνταλη, αναψυκτικά, και εμφιαλωμένο νερό καθ' όλη την διάρκεια της εκδήλωσης.

ΑΜΒΕΤΕΙΟΣ ON MY MIND

17 Ερωτήσεις: Γιώργος Χαραλαμπίδης

.....Συνέντευξη από την Μαρία Αδαμαντίδου, αποφοίτου 1967

Άλλοι χρησιμοποιούν το περίφημο ερωτηματολόγιο του Προυστ, ο «Κάδμος» όμως έφτιαξε το δικό του ερωτηματολόγιο, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του σχολείου μας και της καταγωγής μας. Σε αυτό το τεύχος απαντά στις ερωτήσεις μας ο διακεκριμένος διερμηνέας Γιώργος Χαραλαμπίδης, απόφοιτος του '69.

1. Στο δημοτικό ποιος ήταν ο αγαπημένος σου δάσκαλος – και γιατί;

Ο Μιχελής που ήταν πολύ φιλικός, αλλά προσπαθούσε πάντα να δείχνει αυστηρός.

2. Τι παιχνίδια έπαιζες στο διάλειμμα όταν ήσουν στο δημοτικό και αργότερα στο γυμνάσιο;

Στο δημοτικό, πόλεμο! Στο γυμνάσιο δε με παίζανε, βλέπετε και τότε υπήρχε το bullying. Γι' αυτό κι εγώ το 'ριξα στο πινγκ πονγκ!

3. Πες μας μια αταξία ή έναν «κατσουρμά» που πήγε στραβά;

Σ' ένα μάθημα αραβικών δύο συμμαθητές μου κι εγώ, σκεφτήκαμε να κάνουμε κοπάνα. Μας τσάκωσε όμως ο ...θείος (δηλ. ο Κονάς, για όσους μπήκαμε στη φάση του αλτζάμερ), με αποτέλεσμα να πάμε και οι τρεις σπίτια μας με μια τεράστια ψαλιδιά στα μαλλιά στη μέση του κεφαλιού μας...

4. Ποιον καθηγητή ή καθηγητές θυμάσαι για τον τρόπο που δίδασκε ή για αυτό που σε δίδαξε;

Θυμάμαι με πολλή αγάπη τον ευπατρίδη μαθηματικό Κωνσταντίνο Κούκη, για την ευγενική συμπεριφορά του, την υπομονή και τις γνώσεις του.

5. Από τα χρόνια σου στο γυμνάσιο-λύκειο, ποια περιστατικά θυμάσαι από την ώρα του μαθήματος (στην τάξη, στο αμφιθέατρο, στο χημείο) ή την ώρα του διαλείμματος;

Θυμάμαι όταν πέθανε ο Γεώργιος Παπανδρέου το 1968 ως σημαιοφόρος έπρεπε να κάνω την έπαρση της ελληνικής σημαίας μετά την προσευχή. Ξεκινώντας την έπαρση έζησα έναν μικρό ...εμφύλιο! Ο γυμναστής Θεοδωρόπουλος μου έκανε νοήματα να την κρατήσω μεσίστια, αλλά ο διευθυντής Κονάς μου έδειχνε με το χέρι του να την ανεβάσω κανονικά, όπως κάθε μέρα! Τελικά μη, ξέροντας τι να κάνω, την άφησα κι εγώ κάπου στη μέση και έφυγα!

6. Από τις σχολικές παραστάσεις στο θέατρο της Αμπετείου, θυμάσαι κάποια συγκεκριμένη – και γιατί;

Θυμάμαι την καταπληκτική παράσταση της 25^{ης} Μαρτίου 1967, στην οποία είχα την τιμή να ερμηνεύσω τον Παλαιών Πατρών Γερμανό. Είχα πάει στην περίφημη όπερα του Καΐρου (την γνωστή παλιά, πριν καεί) για να με μακιγιάρουν. Ο μακιγιέρ με ρώτησε αν ήθελα να μοιάζω με τον Μωυσή, με κάποιον από τους Αποστόλους, ή τον Μακάριο και του απάντησα «τον τρίτο»! Με έκανε πραγματικά αγνώριστο με τα γένια που μου κόλλησε! Μετά την παράσταση πήγα σε έναν μπαρμπέρη για να μου «ξυρίσει» τα ψεύτικα γένια και ο καημένος ...τρελάθηκε και μου είπε: Σαράντα πέντε χρόνια μπαρμπέρης δεν έχω ξαναδεί τέτοια περίεργα γένια!!!!

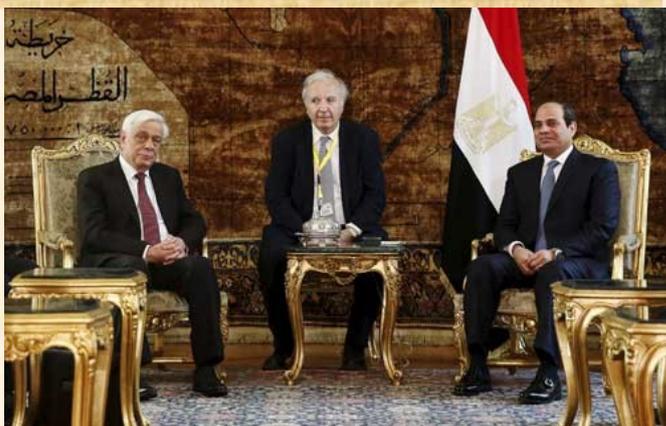
7. Γυμναστικές επιδείξεις και σχολικοί αγώνες στο στάδιο στη Σούμπρας, στο Σπóρτινγκ... Τι σου φέρνουν στο νου;

Στις επιδείξεις συμμετείχα υποχρεωτικά ως σημαιοφόρος. Όμως από ασκήσεις συμμετείχα μόνο στις βάσεις των πυραμίδων, (λόγω βάρους) ενώ οι μικρόσωμοι και ελαφρείς ανέβαιναν στους ώμους μας. Ωστόσο θυμάμαι το στάδιο στη Σούμπρα όταν σε μικρή ηλικία έπαιρνα το ποδηλατάκι μου με τις τρεις ρόδες και έκανα κύκλους μέσα σ' αυτό. Αισθανόμουν τότε πανευτυχής, σαν να πετούσα στα σύννεφα.

8. Μια αξέχαστη εκδρομή;

Θυμάμαι τη μεγάλη εκδρομή στο Λούξορ και το Ασουάν. Με εντυπωσίασαν οι αρχαιότητες και ο πολιτι-

σμός της χώρας που μας φιλοξενούσε. Θυμάμαι όμως και τον εξάδελφό μου και συμμαθητή Μιχάλη Τσιτερό, που προσπάθησε να βάλει με τρίποντο σουτ το σακ βουαγιαζ του στο δίχτυ πάνω από το κάθισμα του τρένου, αλλά εκείνη τη στιγμή το τραίνο ξεκίνησε ξαφνικά. Ο Μιχάλης παραπάτησε και ο σάκος βρέθηκε έξω από το ανοικτό παράθυρο στην αποβάθρα. Πήδηξε αμέσως για να τον φέρει και έγινε χαμός. Όλοι φώναζαν, το τραίνο σταμάτησε και ο Μιχάλης κατάφερε να ανέβει και να συνεχίσουμε το ταξίδι.

9. Γενικά πώς θυμάσαι τα σχολικά σου χρόνια;

Τα θυμάμαι ευχάριστα ως μία δημιουργική περίοδο της ζωής μου. Ταυτόχρονα όμως είχα πάντα και την αγωνία μήπως μας έβαζαν ξαφνικό διαγώνισμα σε κάποιο μάθημα που δεν ήμουν καλά διαβασμένος.

10. Τελικά, τι σου πρόσφερε η Αμπέτειος;

Το «ευ ζην»! Ήταν μια κιβωτός γνώσης, διαπαιδαγώγησης και πολιτισμού, που δύσκολα συναντάται στα σύγχρονα ελληνικά εκπαιδευτήρια.

11. Γενικότερα τι πιστεύεις για την παιδεία που λάβαμε από τα σχολεία μας στην Αίγυπτο;

Η Αμπέτειος είχε ένα εκπαιδευτικό σύστημα υψηλού επιπέδου για την εποχή του. Με τα σημερινά δεδομένα θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει κανείς πολύ αυστηρό και οπισθοδρομικό, όμως για μας ήταν πλούσιο, ποιοτικό και εξαιρετικά χρήσιμο. Μας εφοδίασε με πλούτο γνώσεων, μας έδωσε παραδείγματα παιδαγωγικής και πρότυπα ζωής.

12. Τι από την παιδεία και τα βιώματά σου στο Κάιρο προσπάθησες να μεταφέρεις στα παιδιά σου εδώ;

Στα παιδιά μου μεταφέρω όχι μόνο αυτά που πήρα από το σχολείο μου, την αγαπημένη μου Αμπέτειο, αλλά και αυτά που πήρα από τους γονείς μου, σε συνδυασμό με αυτά που διαμόρφωσα από την εμπειρία και τις γνώσεις που απέκτησα. Δηλαδή ευγένεια, εργατικότητα, συνέπεια, εντιμότητα, σεμνότητα, καλή ποιότητα και απόδοση.

13. Ποιο μάθημα ή ποιος δάσκαλος σε επηρέασε όσον αφορά την επιλογή της επαγγελματικής σου σταδιοδρομίας;

Οι περισσότεροι δάσκαλοι και καθηγητές με έμαθαν ό,τι κάνω να το κάνω όσο πιο καλά μπορώ, κάτι που ακολούθησα και στην επαγγελματική πορεία μου. Ως προς το μάθημα, για μένα τα ΑΡΑΒΙΚΑ υπήρξαν άξονα ζωής, καθώς από αυτά απέκτησα τις ιδιότητες και τα εφόδια ζωής που έχω σήμερα. Την καλή γνώση τους την οφείλω στον πατέρα μου (μου έλεγε πως πρέπει να τα θεωρώ πάντα ισότιμα με όλα τα υπόλοιπα μαθήματα), στη συναναστροφή μου με τα παιδιά των γηγενών και στη θεία μου που μου έκανε «φροντιστήριο».

14. Μου κάνει εντύπωση το ότι ο πατέρας σου σε ώθησε να μάθεις καλά τα αραβικά, μια γλώσσα για την οποία δυστυχώς αδιαφόρησε η συντριπτική πλειονότητα των Αιγυπτιωτών. Πώς έγινε αυτό;

Ο πατέρας μου ήταν διορατικός, έτρεφε σεβασμό για τη χώρα που μας φιλοξενούσε, φερόταν στους ντόπιους όπως και στους Έλληνες και θεωρούσε απαράδεκτο να αδιαφορούμε για τη γλώσσα τους. Απεδείχθη πως είχε πολύ δίκιο, όταν υποστήριξε τον «θείο» για την τιμωρία που μας έβαλε όταν κάναμε την κοπάνα στα αραβικά.

15. Τι ικανοποίηση σου δίνει το επάγγελμά σου;

Με γεμίζει ενδιαφέρον, γιατί ακούω και μαθαίνω καινούργια πράγματα, μερικά εκ των οποίων μόνο ελάχιστοι μπορούν να τα ακούσουν, ικανοποίηση από την αναγνώριση της αξίας μου, καλή αμοιβή, άριστο περιβάλλον και συνθήκες εργασίας (όπου χαίρω εξαιρετικής εκτίμησης και σεβασμού), υψηλού επιπέδου επαφές, γνωριμίες και συναναστροφές, καθώς και αίσθημα περηφάνιας διότι ορισμένες φορές συμμετέχω σε ιστορικές στιγμές της ελληνικής και διεθνούς ιστορίας.

16. Δώσε μας μερικά παραδείγματα από αυτές τις στιγμές.

Στα 40 χρόνια της επαγγελματικής μου πορείας έχω συνεργαστεί με όλους τους προέδρους Δημοκρατίας της Ελλάδας, τους πρωθυπουργούς και πάρα πολλούς υπουργούς (ενδεχομένως πάνω από 100). Έχω καθίσει στο ίδιο τραπέζι με τους: Σαντάτ, Αραφάτ, Καντάφι, Μουμπάρακ, Μόρσι, Αντλι Μανσούρ, Σίσι, Σαντάμ Χουσεΐν, Μπεν Αλί (πρόεδρος της Τυνησίας), Μπουμεντιέν (πρόεδρος της Αλγερίας), βασιλιά Μωχάμαντ του Μαρόκου, Χουσεΐν βασιλιά της Ιορδανίας, Χάφεζ και Μπασάρ ελ Άσαντ, Μιττεράν, Σοάρες (πρωθυπουργός της Πορτογαλίας), τους βασιλείς της Σαουδικής Αραβίας, τον σουλτάνο του Ομάν Καμπούς, τον Εμίρη του Κουβέιτ Ελ Σαμπάχ, τον εμίρη του Κατάρ Χάμαντ Αλ Θάνι και Ταμίμ Αλ Θάνι, τον βασιλιά του Μπαχρέιν Χάμαντ Μπεν Ισα. Έχω περπατήσει μέσα σε παλάτια, έχω γευματίσει σε βασιλικές αίθουσες, έχω συμμετάσχει σε άκρως εμπιστευτικές αποστολές, έχω λάβει μέρος σε συνομιλίες για ειρήνευση μεταξύ εμπόλεμων χωρών. Έχω βρεθεί κοντά σε αυτούς τους απλησίαστους ανθρώπους και μάλιστα σε πολύ προσωπικές τους στιγμές. Αυτοί που με εντυπωσίασαν περισσότερο είναι οι πέντε πρώτοι, χωρίς να ξεχάσω ποτέ μου τις παραμυθένιες βραδιές στο σουλτανάτο του Ομάν με σκηνές που θύμιζαν χίλιες και μία νύχτες, ή παραμύθι του Ντίσνεϋ. Οφείλω να τονίσω ότι όλοι αυτοί οι απλησίαστοι άνθρωποι μαζί μου ήσαν εξαιρετικά ευγενείς και απόλυτα συνεργάσιμοι!

17. Νοσταλγίες την Αίγυπτο; Γιατί;

ΝΑΙ! Μα ρωτάς το γιατί ? Η Αίγυπτος είναι για μένα το λίκνο όπου πρωτοαντίκρισα τον κόσμο, πρωτοέκλαψα, πρωτοαγάπησα, πρωτοαπογοητεύτηκα, και πήρα τις πρώτες βάσεις για τη ζωή. Η Αίγυπτος είναι η γενέτειρα μου, η πρώτη μου πατρίδα! Εκεί έζησα τα ευτυχισμένα χρόνια της παιδικής και ανέμελης εφηβικής μου ηλικίας, εκεί γνώρισα την κοινωνική ζωή, εκεί είναι τα κόκαλα των προγόνων μου!

Ο Γιώργος Χαραλαμπίδης είναι μεταφραστής και διερμηνέας με υπηρεσία στην Προεδρία της Δημοκρατίας, στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Υπουργείο Εξωτερικών και στην ΕΡΤ από το 1974 μέχρι σήμερα. Γεννήθηκε στο Κάιρο και φοίτησε στην Αμπέτσιο Σχολή από το 1960 μέχρι το 1969. Σπούδασε φυσικομαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Κατοικεί στην Αθήνα. Είναι έγγαμος και έχει 4 παιδιά..

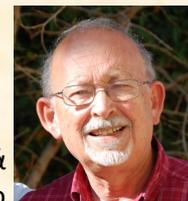
Ευτυχισμένη η καινούργια χρονιά 2016 !

Αμπετειανών Δρώμενα

Η Παρέα της Τετάρτης

.....γράφει ο Αντώνης Πατρινός, απόφοιτος 1963

Το 2010 στους φιλόξενους χώρους του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων μαζεύτηκε, μετά από πολλά χρόνια, μία μικρή παρέα Αμπετειανών. Η ατμόσφαιρα ήταν ωραία, το φαγητό εξαιρετικό και το κέφι πολύ. Θυμηθήκαν τα σχολικά τους χρόνια και γέλασαν με τις περιπέτειες και τις εμπειρίες, καλές και κακές, που έζησαν στις σχολικές αίθουσες και την αυλή της Αμπετείου Σχολής την παλιά εποχή. Πριν χωριστούν αποφάσισαν αυτή την βραδινή συνάντηση να την κάνουν τακτική. Ο αξέχαστος Αλέκος Στρατουδάκης πρότεινε να καθιερωθεί η 3^η Τετάρτη κάθε μήνα σαν μέρα βραδινής συνάντησης των Αμπετειανών, τον χειμώνα στον Σύνδεσμο και το καλοκαίρι στον Ναυτικό Όμιλο στον Άγιο Κοσμά.

Η πρόταση είχε μεγάλη επιτυχία. Η παρέα ολοένα και μεγάλωνε και προστέθηκαν παλιοί συμμαθητές και συμμαθήτριες που είχαμε 50 χρόνια να δούμε ! Η μέρα αυτή τόσο στον Σύνδεσμο όσο και στον Όμιλο είναι πλέον γνωστή σαν μέρα των Αμπετειανών. Με την επιτυχία χρειάστηκε και μεγαλύτερη οργάνωση τόσο για να ειδοποιούνται οι ενδιαφερόμενοι έγκαιρα για την συνάντηση (με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή τηλεφωνικά) όσο και για να ετοιμάζεται σωστά το τραπέζι του φαγητού. Από το 2010 πραγματοποιήθηκαν 49 τέτοιες συναντήσεις ενώ ακυρώθηκαν συναντήσεις που έπεφταν μέρες μεγάλης γιορτής ή μέρες με συγκεντρώσεις, προεκλογικές και μη, που εμπόδιζαν τις μετακινήσεις στο κέντρο της Αθήνας. Ο δε Reda και το προσωπικό της κουζίνας του, και στους δύο χώρους, φροντίζουν με το πλούσιο μπουφέ να μας χορτάσουν με το παραπάνω. Πού και πού μας επιφυλάσσουν και εκπλήξεις με κάτι που δεν περιλαμβάνεται συνήθως στο μενού : κόσари, σούπα αάτς, φρέσκους χουρμάδες κτλ. Το γεγονός απαθανατίζεται με φωτογραφίες που λαμβάνουν ηλεκτρονικά όσοι συμμετέχουν στις εκδηλώσεις. Πρόσφατα μας τίμησε με την παρουσία του και ο καθηγητής μας των Αγγλικών Γρηγόρης Παπαφωτίου που ήλθε ειδικά για τον σκοπό αυτό από την Καλαμάτα.

Το 2015 συμμετείχαν συνολικά 98 Αμπετειανοί και Αμπετειανές και φίλοι. Πραγματοποιήθηκαν 10 συναντήσεις, 7 στον Σύνδεσμο και 3 στον Όμιλο με την μεγαλύτερη συμμετοχή σ' αυτήν του Σεπτεμβρίου (48 άτομα). Στις καλοκαιρινές συναντήσεις έχουμε την χαρά να βλέπουμε και Αμπετειανούς που ζουν μόνιμα εκτός Αθηνών και βρίσκονται για διακοπές ή δουλειά στην Αθήνα.

Όσοι (και όσες) κάθισαν σε θρανίο της Αμπετείου Σχολής, μαζί με συζύγους ή φίλους, είναι φυσικά ευπρόσδεκτοι να μπουν στην παρέα μας και να περάσουν μία ευχάριστη βραδιά με άφθονο και καλό φαγητό, πολύ γέλιο, σχολική φασαρία και συγκίνηση ! Την βραδιά αυτή όλοι μας είμαστε έφηβοι.

Οι ενδιαφερόμενοι και ενδιαφερόμενες ας έλθουν σε επαφή με τον Τόλη Παπαγεωργίου (κιν. 6932211452, aboutoli@yahoo.gr) ή τον Αντώνη Πατρινό (κιν. 6936646796, apatrinos@ath.forthnet.gr) για να ειδοποιούνται για την συνάντηση και να λαμβάνουν, ηλεκτρονικά, τις φωτογραφίες της εκδήλωσης.

2010

2011

2012

2013

2015

2014

2014

2015

Ο Αντώνης Πατρινός γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια και αποφοίτησε από το Πρακτικό Τμήμα της Αμπετείου Σχολής το 1963.

Ηλιουπολίτισα Μητέρα, Αθηναίες Κόρες

....γράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία

Θέμα: Παιδικά και άλλα βιώματα από την Αίγυπτο που διαμόρφωσαν απόψεις και θέσεις ζωής. Αυτές προσπάθησα να μεταφέρω στις Αθηναίες κόρες μου. Επιγραμματικά αναφέρω και αναλύω στη συνέχεια :

-Μυαλό ανοιχτό σε ερεθίσματα και ακούσματα .Παιδιά ακούγαμε ροκ, λάτιν αλλά και ουμ καλσούμ. Κάποιοι και όπερα. Χαίρομαι που η Κέλλυ και η Σόφη ακούνε και απολαμβάνουν διαφορετικά είδη μουσικής.

-Συνύπαρξη με το διαφορετικό. Όλοι θυμόμαστε τους καλούς παιδικούς μας φίλους, Μουσουλμάνους, Μαλτέζους, Γάλλους, Αρμένιους. Οι κόρες μου έχουν καλούς φίλους από Γαλλία, Βραζιλία, Αυστρία, Αυστραλία, Πολωνία, Αμερική, Ρουμανία.

-Να ακούμε τους άλλους με υπομονή .Θυμάμαι κάποιους στο σχολείο που αρέσκονταν στον μονόλογο και σε δογματικές θέσεις. Δεν άκουγαν, σε διέκοπταν, δεν είχαν την ευγένεια να ακούσουν μια διαφορετική άποψη κι ας μην συμφωνούσαν. Κρίμα γι αυτούς διότι πιστεύω ότι δεν έκαναν ποτέ πραγματικούς φίλους. Νομίζω κατάφερα να μεταδώσω στις κόρες μου «να ακούνε».

- Ταπεινότητα. Να κάνεις παρέα, να πιεις ένα ουζάκι , ένα καφέ με τον φιλόσοφο ψαρά στο νησί, τον τουριστή φούρναρη του χωριού, το ονειροπόλο γκαρσόνι που μαζεύει χρήματα για να ταξιδέψει στην Αλάσκα, τον καλοσυνάτο καφετζή στο Καρπενήσι που σου εξηγεί υπομονετικά πώς θα φθάσεις στο χιονοδρομικό. Κάτι όμορφο θα πάρεις από αυτούς και θα χαμογελάς όταν τους σκέφτεσαι. Στο νου μου έρχεται ο 'Αχμεντ, ο «μπουάπης» μας στην Ηλιούπολη και το γεύμα της μολοχίας που απολαμβάναμε με την οικογένειά του στη ταράτσα. Και σε αυτόν το τομέα νομίζω κάτι κατάφερα, σίγουρα και με τη βοήθεια του αγαπημένου Ντίνου.

-Απέχθεια για τους σνόμπ, με «ρηχή» προσωπικότητα αλλά με χρήματα (δυστυχώς είναι το «κουσούρι» κάποιων Αιγυπτιακών που έχω γνωρίσει – ευτυχώς ολίγων -). Όλοι μας έχουμε κάποια βιώματα από τέτοιους τύπους. Οι κόρες μου γίνονται «λαγοί» όταν τους συναντούν.

- Θαυμασμό για τον αυτοδημιούργητο ειδικά τον «ξεριζωμένο» τον μαχητή. Εκείνον/εκείνη που έζησαν πολύ δύσκολα παιδικά χρόνια στο Κάιρο πάλεψαν και πρόκοψαν. Έχουμε τα παραδείγματα παιδικών φίλων από τα σχολεία μας στο Κάιρο και Ηλιούπολη. Ξεκίνησαν από το μηδέν, και πρόκοψαν χάρη στο πείσμα τους, την εργατικότητα, το φωτεινό μυαλό την καρτερία στα δύσκολα και την προσδοκία για τα όμορφα που έρχονται. Οι κόρες μου χαίρονται να ακούνε και να ξανακούνε αυτές τις ιστορίες. Εξάλλου κι η μαμά κάτι...έκανε με τόλμη και αυτοπεποίθηση. Στα 19 πήρα τη ζωή μου στα χέρια μου κι έφυγα για το Λούξορ. Ήταν το ξεκίνημα μιας ανοδικής πορείας που με οδήγησε στην Ελλάδα το 1965 όπου βίωσα προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

-Παρότρυνση να μάθουν πολλές ξένες γλώσσες, όπως τα Ελληνόπουλα της Αιγύπτου, ώστε να νιώθουν άνετα όταν έρχονται σε επαφή με άλλες εθνικότητες. Η επαφή με ξένους πολίτες μπορεί να συμβάλει και στη δημιουργία υπέροχων σχέσεων. Παράδειγμα η προσωπική εμπειρία μου. Οι καλύτεροι φίλοι μου είναι Γάλλοι. Τους γνώρισα πριν 40 χρόνια σε ένα νησάκι του Αιγαίου όταν χρειάστηκαν διερμηνέα στο αγροτικό ιατρείο του χωριού για ένα πρόβλημα υγείας της κόρης τους. Από τότε είμαστε αχώριστοι. Είναι πάντα κοντά μου στις μεγάλες χαρές αλλά και στις πολύ δύσκολες στιγμές της ζωής μου. Οι κόρες μου τους λατρεύουν. Αν δεν μιλούσα Γαλλικά δεν θα είχα την ευκαιρία να ζήσω μια μεγάλη και ουσιαστική φιλία. Χαίρομαι που οι κόρες μου συνεχίζουν αυτή την πορεία και με τα παιδιά τους.

-Κοινωνικότητα και κοσμοπολιτικό πνεύμα. Είναι όμορφο να νιώθεις πολίτης του κόσμου, να ταξιδεύεις, να ανακατεύεσαι με διαφορετικούς ανθρώπους, διαφορετικές κουλτούρες. Από νωρίς άρχισα να φιλοξενώ στο σπίτι μας στην Κηφισιά παιδάκια από Βραζιλία, Γαλλία, Αυστραλία, Αυστρία, Αγγλία. Ο Χένρικ, η Σεσίλ, ο Τζίμυ, η Λουσίλ, ο Μανόλο έδωσαν χρώμα στην καθημερινότητά μας όσες ημέρες ζήσαμε μαζί. Οι κόρες μου κοιτάζουν με μεγάλη συγκίνηση τις φωτογραφίες από εκείνη την εποχή κι ας έχουν περάσει πάνω από 30 χρόνια. Χαίρομαι γι αυτό.

Να είστε όλοι καλά, να ονειρεύεστε, να ταξιδεύετε, έστω και νοερά. Το ταξίδι μετράει, όχι η Ιθάκη.....

Η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία μαθήτευσε στην Μελαχροίνειο και στην Αχιλλοπούλειο Σχολή από όπου αποφοίτησε το 1962.

Αιγυπτιώτικος Τύπος : 150 χρόνια ζωής

.....γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου, απόφοιτος 1967

Σήμερα που έχουμε κακομάθει να πατάμε ένα-δύο πλήκτρα στο τάμπλετ ή τον υπολογιστή και να έχουμε στη διάθεσή μας δεκάδες πηγές πληροφόρησης, και το desktop publishing είναι θέμα ρουτίνας, είναι φυσικό να δυσκολευόμαστε να φανταστούμε πόσο επίπονη ήταν η υπόθεση της ενημέρωσης σε μακρινές εποχές. Στα 1870 ή στα 1900, η πληροφόρηση του κοινού δεν γινόταν παρά μόνο μέσω του Τύπου, οι δε εφημερίδες διανέμονταν συνήθως κάθε εβδομάδα, τυπωμένες μετά από πολύπλοκες διαδικασίες σε ένα κομμάτι χαρτί. Να σημειώσουμε ότι οι σελίδες που έβλεπε ο αναγνώστης ήταν προϊόντα μεγάλου μόχθου και... χειροτεχνίας; Η στοιχειοθεσία των μεταλλικών στοιχείων —γράμμα γράμμα, τόνο τόνο, γραμμή γραμμή, στήλη στήλη— γινόταν **με το χέρι**, ακόμα και μέχρι τις δεκαετίες του 1950 και ύστερα. Ακόμη πιο χρονοβόρα και κουραστική ήταν η ολόπρωτη φάση: η συλλογή της κάθε μίας πληροφορίας. Όχι όπως είναι η νόρμα σήμερα, δηλαδή σχετικά εύκολα, αφού με το πάτημα μερικών πλήκτρων έχουμε στην οθόνη μας πακτωλό πληροφοριών. Τότε γινόταν με... τα πόδια, για επιτόπου επαφές με τους υπευθύνους και ύστερα επιστροφή στα γραφεία για το γράψιμο της είδησης.

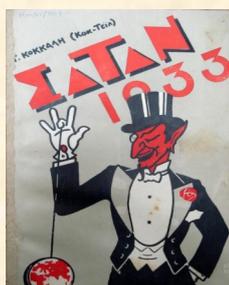
Έτσι επίπονα και αργόρυθμα προέκυψαν σπουδαίες εφημερίδες όπως ο «Ταχυδρόμος», η «Ομόνοια», το «Κάιρον», ο «Χρόνος», η «Εφημερίς», το «Φως», από εξαιρετικούς δημοσιογράφους, εργάτες της πένας όπως οι Δ. Οικονομόπουλος, Γ. Τήνιος, Ι. Μπεθάνης, Ντ. Κουτσούμης, Στ. Πατέρας κ.ά. Γύρω στα 400 υπολογίζεται να είναι τα αιγυπτιώτικα έντυπα (εφημερίδες, περιοδικά, ημερολόγια κ.ά.) που είδαν το φως της ημέρας, αρχίζοντας από το 1862 με την «Αίγυπτο» και φθάνοντας ως τα σήμερα με τις κοινοτικές εκδόσεις «Νέο Φως» και «Αλεξανδρινός Ταχυδρόμος». Η πορεία και η προσφορά των αιγυπτιωτών δημοσιογράφων παίρνει ακόμη μεγαλύτερη σημασία αν σκεφθεί κανείς ότι αρκετά έντυπα ήσαν ανώτερα αυτών που εκδίδονταν στην Ελλάδα, μάλιστα σε ορισμένα πρωτοδημοσίευσαν κείμενά τους μεγάλα ονόματα των ελληνικών γραμμάτων.

Τους πρωτοπόρους αυτούς δημοσιογράφους τίμησε με εκδηλώσεις στο Κάιρο και την Αλεξάνδρεια στις 27 και 29 Νοεμβρίου αντίστοιχα, η ιστοσελίδα Pyramis News του Νίκου Κάτσικα, προσκαλώντας τον Γεν. Γραμματέα Ενημέρωσης και επικοινωνίας Ελ. Κρέτσο, τον ειδικό σύμβουλο Γ. Φλωρεντή, τον δ/ντή της «Εφημερίδας των Συντακτών» Ν. Βουλέλη και την υπογράφουσα, οι οποίοι μιλήσαμε για διάφορες πτυχές της ιστορίας του αιγυπτιώτικου Τύπου.

Λεπτομέρειες για το ποιος είπε τι θα βρείτε στο www.pyramisnews.gr (κλείνει φέτος δύο χρόνια με ιδρυτή-διευθυντή τον δραστήριο Κάτσικα), εγώ απλώς θα σημειώσω, μιας και εντρύφησα στο θέμα των σατιρικών εντύπων, ότι οι δύο σημαντικότερες σατιρικές εφημερίδες, ο έμμετρος «Ασμοδαίος» του Τηλέμαχου Τσιχλάκη και η «Σφίγξ» του Κώστα Ρωμάνου, εκδίδονταν στην Ηλιούπολη και στο Κάιρο αντίστοιχα. Τελειώνοντας, οφείλω να αναφέρω (μολονότι η ίδια αποφεύγει επιμελώς να το κάνει) ότι η εκδήλωση «150 χρόνια Αιγυπτιώτικου Τύπου» υπήρξε ιδέα της παλαιάς Καϊρινής και Αχιλλοπούλινας Καίτης Μπελεφάντη-Σοφianού, η οποία και την στήριξε με ενθουσιασμό, ενώ παράλληλη υποστήριξη προσέφεραν οι ελληνικές κοινότητες Καΐρου και Αλεξανδρείας, και οι διπλωματικές μας αρχές.

Η Μαρία Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη γεννήθηκε στο Κάιρο, φοίτησε στο Αχιλλοπούλειο και την Αμπέτειο και σπούδασε Αγγλική Λογοτεχνία στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο Καΐρου. Δημοσιογράφος με σταδιοδρομία στον περιοδικό Τύπο, συγγραφέας και ιστορική ερευνήτρια, έχει εκδώσει βιβλία, φωτογραφίσει ελληνικούς χώρους της Αιγύπτου και συστήσει αιγυπτιώτικο αρχείο.

Βιογραφικό της Μαρίας δημοσιεύτηκε στο τεύχος 3 του 2015

Οι αναγνώστες μας γράφουν

Την φωτογραφία μας έστειλε ο Αμπετειανός Γιάννης Κογκουλέρης που ζει μόνιμα στην Ελβετία. Είναι από μία εκδρομή της Β΄ Γυμνασίου τον Απρίλιο του 1959 στο Barrage. Μας ζητά το επώνυμο του μαθητή που διακρίνεται στην φωτογραφία με ερωτηματικό. Αριστερά του είναι ο Γιάννης και δεξιά το τρίο Α. Καπνουλάς, Λ. Χαλάς και Ι. Αγγελής. Όποιος αναγνωρίζει τον μαθητή παρακαλούμε να στείλει τα στοιχεία του στον Κάδμο.

From: Hero Vlassopoulou

Sent: Wednesday, October 28, 2015 11:29 AM

To: Αμπέτειος ΣΑΕ

Subject: ΚΑΔΜΟΣ τεύχος 4 - Οκτώβριος 2015

Θερμές ευχαριστίες εκ μέρους όλης της οικογενείας στον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Νικόλα Βαδή και στον Αρχισυντάκτη κ. Λάκη Πεζά για τον τελευταίο αποχαιρετισμό στον αδελφό μου Πάνο Βλασσόπουλο.

Συγχαρητήρια στην συντακτική επιτροπή και όλους τους συνεργάτες για το νέο τεύχος 4 - Οκτώβριος 2015.

Τέλος, σας στέλνω την ηλεκτρονική διεύθυνση φίλου Αιγυπτιώτη που επιθυμεί να λαβαίνει ηλεκτρονικά τον Κάδμο: Κωνσταντίνος Τσουκάρης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Ηρώ Βλασσοπούλου

From: zephyros

Date: 2015-10-04 13:28 GMT+03:00

Subject: Re: Fwd: Fwd: KADMOS 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2015

To: Evan Pezas

Αγαπητέ Λάκη,

Σ ευχαριστώ για την αποστολή του Κάδμου. Θα σου έχω ένα άρθρο έτοιμο για το επόμενο τεύχος.

Thanks. Ζέφυρος Καυκαλίδης.

ΥΓ : συγκινητικά τα λόγια σου για τον φίλο μας τον Πάνο.

From: Leonidas Calogiros

Date: Mon, Oct 5, 2015 at 2:27 PM

Subject: ΚΑΔΜΟΣ 4ο ΤΕΥΧΟΣ

To: LAKIS Pezas

Λάκη. Poli endiaferon to tefefteo tefhos tou Kadμου. Me kratisse toso emena oso ke tin Poppy aposholimenous gia kambahses ores. Nase kala esi ke oi sisergates sou.

Λ Ε Ω Ν Κ Α Λ Ο Γ Η Ρ Ο Σ , Λ Ο Ν Δ Ι Ν Ο

From: Barbara Tsepa

Date: 2015-10-09 8:31 GMT+03:00

Subject: Re: ΚΑΔΜΟΣ τεύχος 4 - Οκτώβριος 2015

Μου άρεσε !! Ενημερωτικό, ευκολοδιάβαστο χωρίς πολυλογίες, έχει διάφορα θέματα για όλα τα γούστα. Περιμένω το επόμενο. Καλή επιτυχία !

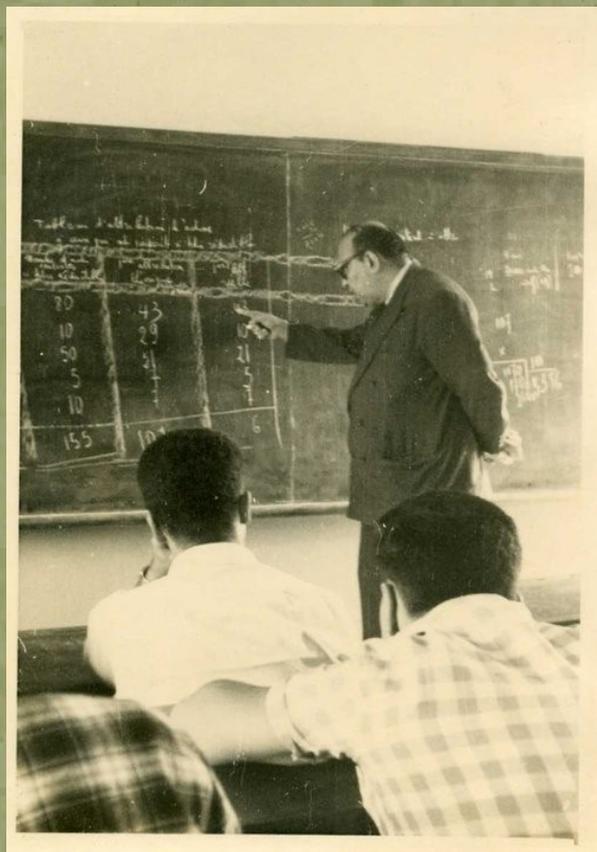
From: Costas Efrossynis

Date: 2015-10-05 8:06 GMT+03:00

Subject: ΚΑΔΜΟΣ Σελίδα 28

To: Pezas Evan Pezas

Καλημέρα Λάκη και Καλή Εβδομάδα. Ωραίο και συγκινητικό. Κώστας

Ο καθηγητής Ζαφειριάδης σε τάξη του εμπορικού. Μάθημα : Λογιστική

Όρθιοι από αριστερά : Ν. Βαλασιμίδης, Αλεξ. Καμπίτσης, Κ. Καπανταϊδάκης, Κ. Θεοδωρόπουλος, Μαν. Σαδούκας, ; , Στεφ. Καμπίτσης.
Καθιστοί από αριστερά : Μίμης Νεαμονιτάκης, Χρ. Αρβανιτίδης, Τάκης Δέλλιος, Μίμης Πιερής.

